

NASLOV—ADDRESS:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3212

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

91

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pornica organizacija v
Ameriki

Posluje že 38. leto

OESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second-Class Matter December 19, 1912. At the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Štev. 11 — No. 11

CLEVELAND, O., 15. MARCA (MARCH), 1932

LETO (VOLUME) XVIII.

CLEVELANDSKE NOVICE

—V četrtek, dne 17. marca
bo našo clevelandsko naselbino
zopet uradnim potom obiskal
naš glavni Jednotin tajnik so-

brat Josip Zalar, da označeni
dan zvečer na seji izroči srebr-
no kupo društvu sv. Jožefa, št.
169 v Collinwoodu. V ta na-
men je to društvo sestavilo po-
seben program, katerega prina-
šamo vsled prošnje na prvi
strani lista.

Ker bo to nekaj posebnega,
so na sejo društva št. 169
vljudno vabljeni tudi predse-
dniki in predsednice, ter tajniki
in tajnice ostalih krajevnih
društev KSKJ v Greater Clevel-
landu. Pridite vsi, da izrazite
svoje čestitke vrlému društvu
sv. Jožefa, največjemu sloven-
skemu društvu v Ameriki in da
se boste po daljšem presledku
zopet sestali z našim bratom
glavnim tajnikom. Sobrat Za-
lar bo gotovo svoj letošnji
imendan in imendan svojega
dragega očeta obhajal v naši
naselbini.

—Kdor se ni videl krasne kr-
ščanske drame Pasijon, ta naj
ne zamudi prihodnje nedelje
popoldne si isto ogledati. Pri-
četek iste bo točno ob 2. uri
popoldne v Slovenskem Narod-
nem Domu na St. Clair Ave.
Igralci zatrjujejo, da bo letoš-
nja vprizoritev prekosila vse
dosedanje.

—Petindvajsetletnico obstan-
ka je zadnjo nedeljo zvečer na
jako lep način proslavila Slo-
venska Narodna Citalnica v
Clevelandu. Ista je bila usta-
novljena po nedavno v Ljublja-
ni umrlem in svoječasno tu ži-
večim Rajko Fajgeljnu. Cital-
nici izražamo tem povodom na-
še čestitke z željo, da bi še
mnogo let vršila svoje kultur-
no delo v naši slovenski metro-
poli.

Smrtna kosa: Dne 11. mar-
ca je preminula Antonija Jere-
le, ki je dolgo bolehal. Ranj-
ka je bila rojena Krajšek. Sta-
ra je bila 46 let. Rojena je bila
v Moravski gori, fara sv. Križ
pri Litiji. V Ameriki je bivala
22 let, in bila članica društva
Blejsko jezero, št. 27 SDZ, dru-
štva Macabees, št. 283 in po-
družnice št. 10 SZZ. Ranjka
zapuša moža Ignaca, hčerko
Antonijo, dva sina, Alberta in
James, sestro Mary Praznik in
brata Antona, v Evropi pa ma-
ter, sestro Alojzijo Musel in
dva brata, Josepha in Johna,
ter več sorodnikov. — Po se-
dem-mesečni mučni bolezni je
preminula Angela Aidišek v
starosti 20 let. Tukaj zapuša
mater in tri sestre: Antonijo,
Molly in Sister Mary Frances
Viola, ki se nahaja v St. Jo-

VAZNO NAZANILLO

Iz urada predsednika Like ohij-
skih društev

Uradno se naznanja vsem
društvom v državi Ohio, spada-
jočim k Ligi ohijjskih društev,
da se bo vršila prihodnja Ligi-
na seja dne 3. aprila (prvo ne-
deljo prihodnjega meseca), in
sicer v Slovenskem Narodnem
Domu na 80. cesti v Newburgu;
začetek seje bo točno ob 2. uri
popoldne.

Vsa društva so naprošena, da
prav za gotovo pošljejo na to
sejo svoje zastopnike.

S sobratiskim pozdravom,
Joseph Lekšan, predsednik.

Smrtna kosa

Dne 14. marca je umrl eden
izmed pionirjev naselbine Au-
rora, Ill., dobroznani trgovec z
grocerijo in mesnino sobrat
Jerry (Jernej) Verbič, član
društva sv. Janeza Krstnika,
št. 11 KSKJ, pri katerem je vo-
dil več let razna uradniška me-
sta. Upamo, da nam bo nje-
gov sorodnik August C. Ver-
bič, sedanjí tajnik društva o
pokojniku kaj več poročal. Bo-
di mu ohranjen najbžajši spo-
min; žalujočim preostalih izre-
kamo iskreno sožalje.

Zakon proti ugrabljenju oseb
Washington, D. C. — Višja
zbornica je dne 8. marca spre-
jela zakon, ki določa, da je vsa-
ko terjanje odkupnine za
ugrabljene osebe po pošti zlo-
činsko dejanje, ki se kaznuje s
plačilom \$5,000 ali zaporom 20
let ali z obojim.

soph Academy, Michigan. Dru-
lina Aidišek je bila težko pri-
zadeta v zadnjem letu. Kar tri-
krat je kruta smrt posegla s
svojo koso v to družino. Prvič
v januarju lanskega leta je ubil
avtomobil očeta, v juniju je
preminula hčerka Ana in sedaj
še Angela. Ranjka je bila čla-
nica društva sv. Lovrenca, št.
63 KSKJ, društva Bled, št. 20
SDZ in Marijine družbe. — Dne
12. marca je v bolnici preminul
za pljučnico rojak Anton Gre-
gorič, 2404 E. 55th St. Star
je bil 38 let. Tu zapuša so-
progo in hčer Rozi. V Clevel-
landu je bival 18 let, doma iz
Dragatusa pri Črnomlju, kjer
zapuša očeta in tri brate. —
Dne 8. marca so našli zmrzne-
nega rojaka Frank Martinčiča,
ob železniškem tiru Erie želez-
nice v Clevelandu. Ranjki je
bil star 55 let in doma iz Blo-
ške fare na Notranjskem. Bil
je zadnje čase brez dela in brez
strehe. V društvu ni bil nobe-
nem. V Clevelandu zapuša eno
hčer. Mrs. Amalijo Wenza, v
Kanadi pa hčer, Mrs. Mary
Clap. V West Virginiji nekeje
pa zapuša brata. Naj v miru
počivajo!

—Dne 11. marca je župan
Ray T. Miller potom direktor-
ja postav imenoval našega ro-
jaka Mr. Frank M. Surtzu za
policijskega prosekutorja mesta
Clevelanda. Mr. Surtz je lan-
sko leto kandidiral za council-
mana v tretjem distriktu. Mr.
Frank Surtz prevzame mesto
pomožnega policijskega prose-
kutorja, kjer se je doslej na-
hajal Gust J. Hirstius, sin na-
čelnika republikanske stranke
v Clevelandu. Iskrene čestitke
Mr. Surtzu.

IZROČITEV KUPE

Društvo sv. Jožefa, št. 169,
Cleveland, O.
Spored naše prireditve dne 17.
marca

1. Redna mesečna seja bo
otvorjena točno ob 7. uri zve-
čer in bo prav kratka.

2. Nastop mladine, ki bodo
predstavljali napredek našega
društva tekom zadnjih 11 let,
od začetka do sedaj; in sicer
bodo sledeči: Stanley Zidar,
Dorothy Hrastar, Frank Zidar,
Helen Lukanc, Henry Mivsek,
Anna Cepic, Joseph Novak,
Mary Hrovat, Joseph Kozar,
Anna Strmole in William Pla-
ninšek.

3. Glavni tajnik sobrat Josip
Zalar izroči našemu društvu
prvo ali častno nagrado, srebr-
no kupo kot nagrado minule
kampanje mladinskega oddelka.

4. Sobratu glavnemu tajniku
v pozdrav; deklamira Vilma
Mrgole ter mu izroči sopek; po-
maga ji Helen Koželj.

5. "Sreča v nesreči," slika iz
društvenega življenja v dveh
prizorih; nalašč za to priliko
spisal Ivan Zupan, urednik Gla-
sila.

Osebe: Matevž Pohleven, taj-
nik društva, Mr. Joseph Pez-
derc, Katarina, njegova žena,
Miss Mary Primc; Blaž Potri-
pin, novi član, Mr. Frank Dras-
sler; Lojze, njegov sin, Mr. An-
ton Zorko; dva otroka, Joe in
Grace Mergole, dvojčka.

Vse te izborne igrice ima v
svojih rokah naš društveni du-
hovni vodja Rev. Milan Slaje;
radi tega ste lahko prepričani,
da se bo vse vršilo in lepem re-
du in da boste s to novo igro
gotovo zadovoljni.

6. Nikakor ne smem pozabiti
naših cerkvenih pevcev zbora
"Ilirija" pod vodstvom Mr.
Martin Rakarja, ki nam bodo
zapeli nekaj lepih slovenskih
pesmi.

Torej le pridite na prihodnjo
sejo dne 17. marca; mislim, da
boste s tako lepim programom
gotovo zadovoljni. Pridite pol-
noštevilno, saj gre vse to za
naš ugled, da bodo tudi drugi
navzoči odnesli od nas najlep-
še vtise. Le pokažimo se; ako
so že drugi ponosni na nas, ko-
liko bolj ponosni moramo biti
še mi na naše veliko društvo.

In če se ne motim, bomo imeli
omejen večer med nami tu-
di našega, vedno nam naklonje-
nega brata Mr. Antona Grdina;
vzel bo vso prireditev na svoj
filmski aparat, da bo potem
to sliko tudi drugje lahko kazal
drugim društvom po raznih na-
selbinah, da bodo tudi drugod
videli kaj zmorejmo naši Jože-
fovc. Zdjaj samo slišijo in či-
tajo, kako se imamo; potem bo-
do pa lahko še videli. Jaz prav
vljudno prosim sobrata Anton
Grdina, da naj gotovo pride s
svojim aparatom na to sejo.

K sklepu ponovno kličem:
Vsi Jožefovci po koncu glave!
Pridite zanesljivo na sejo dne
17. marca v Slovenski Dom na
Holmes Ave. zvečer ob sedmih!
Na veselo, svidenje!

Po dovršenih prireditvi bo za-
lačne in žejne preskrbljeno s
primernim okrepčilom.

Sobratiski vam pozdrav,

Paul Kogovšek, tajnik.

K. S. K. Jednota je za naš
narod prava dobrota.

**NAJSTAREJSI SLOVENEČ
V CLEVELANDU**

Med številnimi rojaki in ro-
jakinjami naše znane cleveland-
ske naselbine je po naši sodbi
menda danes najstarejši Mr.
Josip Zalar, živeč pri svoji hče-
ri Mrs. Sussman na Shawnee
Ave. v Nottinghamu. Prihod-
njo soboto in na svoj godovni
dan dne 19. marca bo obhajal
že svojo 88. letnico; do 100-
letnice mu manjka torej samo
še 12 let.

Naš častitljivi starček, Zalar-
jev oče niso sicer v Clevelandu
obče znani, ker so največ doma
že zadnjih 13 let, odkar so se iz
Forest City, Pa., preselili sem-
kaj v Cleveland, O. Vseeno se
nam zdi umestno, da se ga tudi
povodom njegove 88-letnice
spominjamo, kar povsem zaslu-
ži, saj je prestal mnogo težav-
nega v svoji dolgi dobi življe-
nja, bodisi v stari domovini,
kakor tudi tukaj v Ameriki.
Naj pred vsem tem še omeni-
mo, da je navedenec oče našega
glavnega tajnika, sobrata Josip
Zalarja, na katerega je zelo po-
zoren.

Josip Zalar starejši, je bil ro-
jen dne 19. marca, 1844, torej
še predno je nastopil vlado biv-
ši avstrijski cesar Franc Josip.
Zibelka mu je tekla v vasi Du-
le, fara Borovnica. V Borovni-
ci je opravljal več let službo že-
lezniškega čuvara. Poročil se
je dne 5. februarja, 1866. V
zakonu sta bila on in njegova
žena Marija oblagodarjena z 11
otroci; dva sta umrla v zgodnji
mladosti, ostalih devet je pa
prišlo kasneje z materjo k oč-
tu v Ameriko in sicer v Forest
City, Pa., kjer je njih oče kopal
črni diamant v tamkajšnjem
premogovniku; v Ameriko je
namre dospel leta 1891. Njegov-
va soproga je umrla dne 23.
marca, 1919. Zlata poroka te
zakonske dvojice se je na slo-
vesen način vršila v Forest
City, Pa., dne 5. februarja,
1916, tedaj je bilo navzočih nad
70 ožjih sorodnikov Zalarjeve
družine. Od vseh Zalarjevih si-
nov in hčera so danes še pre-
življenju: Mr. Josip Zalar, v
Jolietu, Ill.; Mr. Anton Zalar,
Mrs. James White in Mrs. Fr.
Sussman, slednji trije živeči v
Clevelandu, O.

Naše iskrene čestitke k nje-
govemu rojstnemu dnevu. Naj
mu večni Bog dodeli, da bi do-
čakal najvišjo mu določeno do-
bo življenja, da bi mu zamogli
čestitati tudi k njegovi stolet-
nici!

VOLITVE NA NEMŠKEM

Berlin, 14. marca.—Pri več-
rajsnjih narodnih predsedniških
volitvah je zmagal sedanjí
predsednik nemške republike,
feldmaršal Paul von Hinden-
burg. Izmed 37,660,377 glasov
je bilo zanj oddanih 18,661,736.
Ker mu pa do absolutno večine
manjka še 168,453 glasov, se bo
vršila ponovna volitev dne 10.
aprila, pri kateri bo Hinden-
burg gotovo prodr. Ožja voli-
tev se vrši med njim in med
fašističnim kandidatom Adolf
Hitlerjem, ki je dobil 11,338,
571 glasov.

Feldmaršal Hindenburg je
dandanes najbolj znameniti
mož nemške republike. Tekom
svetovne vojne je imel on vse
vodstvo nemške armade v svo-
jih rokah. Dasiravno že 84 let,
je na prošnjo domoljubnih
Nemcev ponovno prevzel pre-
sedniško kandidaturu, da s tem
reši državo civilne vojne in pro-
pada. Predsednik nemške re-
publike je izvoljen za dobo
osem let.

Vsem Josipom in Pepcam

Prihodnjo soboto dne 19.
marca bomo obhajali god sv.
Jožefa, zaščitnika ali patrona
naše KSKJ. Kako je to ime
priljubljeno med našim nara-
dom, nam kaže dejstvo, da si je
izmed 193 krajevnih društev
naše Jednote ime tega svetnika
izbralo 29 krajevnih društev.
Naj veljajo torej že danes vsem
Josipom in Pepcam naše iskre-
ne čestitke!

Slavni glasbenik umri.

Dne 6. marca je v mestu
Reading, Pa., nanagloma umrl
za srčno hibo slavni ameriški
skladatelj koračnic in kapelnik
mornariške godbe John Philip
Sousa, star 78 let. Pokopan je
bil z vsemi vojaškimi častmi v
Washingtonu, D. C., njegovem
rojstnem mestu. Pokojnik je
tekot svojega življenja ugla-
bil 142 koračnic in 10 manjših
operet; v obče so ga nazivali
za kralja koračnic.

Med najbolj priljubljene ko-
račnice, ki jih je Sousa skom-
poniral, spadajo: "The High
School Cadet," "Semper Fide-
lis," "The Washington Post,"
"King Cotton," "El Capitain,"
"Liberty Bell" in "The Stars
and Stripes Forever;" slednja
je narodna koračnica Združenih
držav.

**Pomen in vrednost cirkulacije
denarja**

Predstavljajmo si družbo treh
prijateljev A., B. in C. Prija-
telj A. dolguje B. znesek \$5, B.
dolguje ravno toliko C in C do-
lguje tudi \$5 prijatelju A. Slu-
čajno jih obišče prijatelj D, od
katerega si izposodi A \$5, da
jih vrne prijatelju B. Ker pri-
jatelj B dolguje enako svoto C,
mu izroči petak, nakar poravnava
še prijatelj C svoj dolg in iz-
roči denar prijatelju A. Na ta
način je ves dolg med temi tre-
mi prijatelji poravnat. Kon-
čno pa še vrne prijatelj A no-
vodošlemu prijatelju D posojeni
petak, da ni nihče nikomur kaj
dolžan.

Iz tega je razvidno kaj vpliv
in pomen ima denar, če je v
cirkulaciji in ne leži kot mrtev
vedno na enem in istem mestu.

**WASHINGTONOVA PRO-
SLAVA V JUGOSLAVIJI**

Belgrad, 23. februarja.—Vče-
raj, dne 22. februarja se je
200-letnico prvega ameriškega
predsednika George Washingtona
proslavilo na primeren na-
čin tudi v Jugoslaviji, osobito
v naši prestolici te države.

V ta namen se je zbralo do-
polne ob 10:30 v veliki dvora-
ni narodne univerze številno
vladnih in mestnih zastopnikov,
diplomatov, duhovščine in nara-
da. Na cestah v bližini univer-
ze so pa stale ljudske množice,
da so opazovale odlične udele-
žence te proslave in častno
stražo.

Na častnem mestu je sedel
ameriški poslanik Dr. Prince v
družbi angleškega poslanika,
poslanika Francije, Nemčije,
Poljske, Ogrske, Argentine in
Brazilije. Med udeleženci je bil
tudi predsednik skupščine Dr.
Koumanoudi in številno drugih
jugoslovanskih ministrov. Du-
hovščino je zastopal (katoliča-
ne) nadškof Radić, pravoslavne
patrijarh Varnava in žide rabi-
nec Alkalaj.

Najprvo je dvorna godba za-
igrala jugoslovansko narodno
koračnico, isti je pa sledila
ameriška "Star Spangled Ban-
ner." Nato je belgrajski veliki
župan Dr. Nešić otvoril sveča-
nost s primernim nagovorom
na ameriškega poslanika Dr.
Prince in dalje posvetil svoj go-
vor spominu velikega ameriške-
ga predsednika George Wash-
ingtona, za kar se mu je Dr.
Prince v lepi srbsčini zahvalil.
Zatem je godba zaigrala novo
Washingtonovo koračnico. Po-
tem je mestni župan uradno
proglasil in naznanil, da se bo
v spomin Washingtona krasna
in dolga Vidinska ulica v Bel-
gradu zanaprej imenovala
Washingtonova ulica. Konec
proslave je zaključila godba z
jugoslovansko koračnico, katero
je uglašil ameriški poslanik
Dr. Prince.

Zvečer se je vršil slavnostni
sprejem in banket na domu
ameriškega poslanika.

Dvestoletnico Washingtonove-
ga rojstva so na lep način ob-
hajali tudi Slovenci v Ljublja-
ni, Hrvacije v Zagrebu in Srbi
v Novem Sadu.

**Vlagateljem bivše Sakserjeve
banke v pojasnilo**

"Glas Naroda" poroča slede-
če:

"Vse one, ki se direktno ali
indirektno zanimajo za zadeve
Sakser State Bank, ki je sedaj
v likvidaciji, opozarjamo, da ni-
ma razen državnega bančnega
departamenta ali examinerja, ni-
hče pravice dajati kakršnekoli
informacije glede Sakser State
Bank. Če hoče kak vložnik,
ozioroma upnik kako pojasnilo,
naj se obrne naravnost na na-
slov: Sakser State Bank (v li-
kvidaciji) c/o Bernardini State
Bank, 36 Mulberry St., New
York City. Upati je, da bo pr-
vi denar izplačan koncem tega
meseca, ali pa zgodaj v aprilu.
Bančni departament pa še ni na-
tančno določil dne."

Tajniki in tajnice, bodite
točni pri odpošiljanju asesmen-
ta na glavni urad.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Kamniku
je umrla Minka Holcarjeva, uč-
teljica otroškega vrtca. — V
Zagorju je umrla Anna Ruso-
va, vdova, doma iz Šmartnega
pri Litiji. — V Ljubljani je
umrla Ivanka Brezovšek, po-
sestnica. — V Dravljah pri
Ljubljani je umrl Ivan Berga-
ni. — V St. Petru pri Novem
mestu je bil pokopan Jože Pu-
šavec, cerkvenik s Trške gore,
star 32 let. — V Celju je umrl
France Kolenc, sin pekovskega
mojstra. — V Duplicu pri Kam-
niku je umrla Marjeta Žagarje-
va, stara 74 let. — V Škofji
Loki je umrla Franciška Osred-
karjeva, stara 67 let. — Na Je-
senicah je umrl Martin Šest,
tovarniški delavec, star 19 let.
— V Mali Račni pri Grosuplju
je umrla Marija Božič, blaga
žena. — V Mariboru je umrl
Ignac Bajt, kazniški nadučit-
elj, star 60 let. — V Košakih
pri Mariboru je umrl Franc
Vostner, posestnik. — V Mari-
boru je umrla Roza Vezjek, ši-
vilja, stara 21 let.

**Pesnik in skladatelj Janko
Leban umrl.** V bolnišnici usmi-
ljenih bratov v Kandiji je umrl
pesnik in skladatelj, nadučitelj
v pokopu Janko Leban. Pokoj-
nik je bil rojen dne 21. aprila,
1855 v Kanalu. Kot učitelj in
nadučitelj je služboval v več
krajih kakor v Begunjah pri
Cerknici, Trebelnem, Bukovčici
pri Škofji Loki, kjer je nekaj
časa živel v pokopu, in drugod.
Pokojni je bil priznan organist
in skladatelj. Skomponiral je
več nabožnih in posvetnih pe-
smi, katere še danes povsod
radi pojo razni zbori po Slove-
niji. Njegove skladbe so ka-
kor Hladnikove, lepo doneče in
melodijozne, tako da jih vsak
zbor lahko poje. Zato so se pa
njegove kompozicije tudi udo-
mačile in se priljubile med pev-
ci.

Pokojni Janko Leban je zad-
nja leta bival v bolnišnici usmi-
ljenih bratov v Kandiji, kjer je
najraje v svoji sobici prebiral
in prelistaval razne knjige in
časopise. Včasih pa se mu je
zahotelo tudi solnca, in jo je
mahnil s palico v roki drobnih
drsačev korakov v eno ali
drugo stran. Zelo rad je go-
voril z ljudmi; vse ga je poznalo
kot dobričino in zgovornega ter
šaljivega starčka. Zadnji čas
pa ga kar ni hotelo biti nič več
na izprehod. Dobri starček
vsled svoje bolezni in starosti
ni mogel več na izprehod. Mar-
sliko ga je med tem časom po-
grešal in vpraševal po njem.
Sedaj pa se je nenadoma raz-
nesla vest, da je za večno za-
tisnil svoje oči.

Za svoje velike zasluge je bil
dne 5. maja, 1925 tudi odliko-
van z redom sv. Save V. razre-
da.

Mrtvega so našli pri kotlu.
Ivan Nemet, star 30 let, delavec
iz Križevcev je pomagal kmetu
Franju Topolovcu pri kuhanju
žganja. Gospodar je odšel spat
in Nemet je ostal pri kotlu sam
vso noč, dokler ga ne bi zjutraj
gospodar zamenil. Ker se je
Nemet bal, da ne bi zaspal, ker
bi lahko nastal ogenj, je pričel
piti toplo žganje in se na ta
način opil. Radi preobilice za-
užite pijače je nastopilo za-
(Dolge na 5. strani)

Društvo sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.

Pri zadnji družinski seji smo imeli med seboj častnega gosta, namreč Fathra Hugo Brena iz Lemonta, Ill., ki nas je iz naklonjenosti posetil in nam ob tej priliki napravil krasno predavanje, predno smo pričeli z dnevnim redom. Članstvo, katerega je bilo na tej seji izredno veliko število zbranega, je z napetostjo poslušalo govornika in sledilo njegovim lepim besedam. Gospod je izvrsten govornik in zanimivo bi ga bilo poslušati, naj bi že govoril o čemer koli; toliko bolj zanimivo je bilo, ker je govoril o predmetu, ki se nas ameriških Slovencev vseh živo tiče, namreč o našem velikem slovenskem apostolu Baragi. V resnici prvi užitek smo imeli od navdušenih besed in hvaležni smo gospodu za njegov obisk.

Škoda, da se je govorniku zaradi pozne ure tako mudilo domov v Lemont in da ni mogel ostati tudi pri seji. Gotovo bi ga bilo veselilo gledati krasni red in bratsko razpoloženje, ki vlada med našim članstvom, in sigurne sem, da bi bil odnesel s seje najlepši utis. Naše seje se namreč splošno odlikujejo po vzornem redu in izborni disciplini; lahko se reče, da je malo društev, kjer bi vladala tako iskrena in priskrba bratska ljubezen, kakršna se kaže ravno na sejah našega društva. Vse gre, kakor "po žnori" in nikomur ni nič drugega pred očmi kakor dobrobit društva. Če so kje kakke osebne mrznje, kar pa sploh ne verjamem, da bi obstajale, ne pri našem društvu, a kljub temu, ako je vendar kje kaka senca te mrznje, ostane ta pred vratmi in na sejo pridemo vsi čisti.

In kako zanimive so šele debate pri nas. Vsakdo, komur je dovoljena beseda — brez dovoljenja predsednika sploh nihče ne drzne — a kdor ima besedo, pove svoje misli kratko in tako jedrnat, da bi vsaka posamezna beseda bila vredna, da bi prišla v zapisnik. In to velja o vsakomur brez izjeme. Da, resnica je, kdor se pri nas oglasi za besedo, ta ve, kaj govori, in lahko priše, da je vse tako, kakor pove in niti najmanj drugače. Pri nas se nikakaj ajdovca ne mlati. Ako pa kdo pove preveč dobrih nasvetov za društvo, ki so tako visoki in tako globoki, da bi jih društvo ne moglo izvesti, ter ga zato predsednik prosi, naj preneha, se tak član s smehljajem na ustih takoj vsede, brez ugovora in brez vsake najmanjše jeze.

Nikoli ne pade med našim članstvom nikaka beseda, ki bi mogla le najmanjši sum vreči na koga; nasprotno, naravnost tekmujejo med seboj, kdo bo mogel koga drugega bolj pohvaliti. Pri tem vsakdo popolnoma pozabi sam na se in niti na misel nikomur ne pride, da bi sebe povzdigoval, koliko je že on sam za društvo napravil. Samohvale pri nas ni.

Ako že med članstvom vlada taka bratska ljubezen, si lahko mislimo, kaka sloga je šele med uradniki. Srečno je Stefanovo društvo, da se na njegovih sejah ne godi tako, kakor pri mnogih drugih društvih, da bi namreč kak uradnik prišel na sejo jokati, da se mu ne izkazuje dovolj časti ter da se mu godi krivica, ki je pa po večini le kaprica. Tudi pri nas pride smpatje do kakke navzkrižne besede med uradniki zaradi kakke malenkosti, a to znajo uradniki kot možje sami med seboj zlepa poravnati, ker se vsi zavedajo, da ugled društva strahovito trpi, ako se mala nespozumljavanja med uradniki obešajo na veliki zvon; javnost namreč zna kaj hitro napraviti velikega slona iz malega komarja.

Morda bo kak brat ali sestra velike KSKJ, ki bo bral te vrstice, malčudno pogledal, češ, kaj ta Čikan tako hvali svojo robo, toda prosim, naj mi oprost, ker ne morem se več zdrževati, da bi enkrat ne prinesel na dan čiste resnice v povzdigu članstva našega društva. Posnemajte nas vsa druga društva in dobro vam bo, kakor je nam.

Vi pa, bratje in sestre Stefanovci, na noge že te zadnje dni kampanje. Dobivajte novo članstvo in privedite jih na sejo, da se bodo še oni čudili, kak vzoren red je pri nas.

H koncu ponovno prosim vse tiste člane, kateri ne morejo priti na sejo, da bi tam asessment plačati, naj pridejo gotovo na dom plačat, in sicer tiste dni, ko vedo, da me bodo gotovo doma dobili, namreč ob torkih zvečer od 6. do 8:30, in ob petkih popoldne, od 3. do 5:30. Enako ponovno prosim, da nikarte prihajati zaradi družinskih stvari na urad, kjer sem čez dan zaposlen. Tam imam dosti drugega dela.

Bratski pozdrav,
Peter Vidmar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Članom našega društva se s tem naznanja, da bo društvo imelo skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 20. marca pri osmi sv. maši. Dolžnost članov je, da opravijo velikonočno dolžnost skupaj z društvom; pri tem ni nobenega izgovora, ker časa imamo več kot dovolj. Nerazumljivo je, zakaj nekateri člani nečesto vpoštevati, da bi opravili velikonočno dolžnost skupaj z društvom; to izgleda kakor da se sramujejo iti z društvom in pokazati, da so člani katoliškega društva in katoliške Jednote. Torej vas še enkrat prosim, opravite svojo versko dolžnost omenjeni dan za gotovo; čim več nas bo, tem bolje bo videti.

Dalje opominjam vse one člane in članice, ki so zaostali s plačevanjem družstvenega asessment, da skušajo ta mesec nekoliko poravnati, če več ne, vsaj za en mesec; komur je pa to nemogoče, naj se zgasi pri tajniku, kjer bo dobil listino, da jo izpolni, nakar bo prejel posojilo od Jednote, ker društvu je nemogoče zakladati za članstvo, kar bi moralo biti znano vsakemu. — S pozdravom,
Louis Kosmerl, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill.

Cenjenim sobratom našega društva v ravnanje: Na zadnji redni seji je bilo sklenjeno, da bomo imeli skupno velikonočno spoved v soboto, dne 19. marca, in skupno sv. obhajilo dne 20. marca, to bo na Cvetno nedeljo in sicer pri sv. maši ob šestih uri.

Zbirali se bomo v navadnem prostoru. Članstvo je naproseno, da se udeležijo v velikem številu, kajti čim več nas je, tem lepše izgleda za društvo in tudi vsak ve, da mora opraviti svojo versko dolžnost.

Z bratskim pozdravom,
Peter Metesh, tajnik.

Uradno naznanilo društva sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo.

Vsem članom našega društva se tem potom naznanja, da bo društvo imelo skupno spoved in sv. obhajilo v nedeljo, dne 20. marca pri pol osmi sv. maši; po maši bo zajtrk v društveni dvorani skupno s člani društva Najsvetejšega Imena.

Nekoliko pojasnila: Spovedniku povejte, da ste član KSKJ, nakar boste prejeli poseben spovedni listek KSKJ. Na istega napišite svoje ime in številko društva, ter ga denite v zato pripravljeno škatljo pod korom.

Dragi člani in članice! Pomnite, da naša pravila strogo zahtevajo spolnovati verske dolžnosti in da je naš duhovni vodja v tem oziru jako strog. Zaradi tega storite to, kar sem vam tukaj omenil namreč, da listke denete v zato pripravljeno škatljo v cerkvi. Vse one člane in članice, ki spadate v

druga župnije pa opominjam, da pošljete ali prinesete listke o velikonočni dolžnosti meni, nakar bom jaz iste oddal na pravo mesto, to je domačemu župniku, ki bo poročal, kdo je opravil svojo versko dolžnost in kdo ne. Upam, da takih, ki ne bi opravili svoje dolžnosti kot katoličani nimamo pri našem društvu; zaradi tega se pa tudi izkažite.

Se enkrat vas prosim ter opominjam, da se ravnate po tem navodilu; ako pa tega ne boste storili, potem pa posledice sami sebi pripišite.

Za društvo sv. Jožefa, št. 7:
John Germ, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

Tem potom naznanjam članom našega društva sklep zadnje mesečne seje, da opravimo skupno sv. obhajilo na Cvetno nedeljo, to bo dne 20. marca. Zatorej so člani omenjenega društva naproseni, da opravijo spoved v soboto popoldne ali pa zvečer dne 19. marca in v nedeljo jutraj ob 5:30 se zberemo v navadni dvorani stare šole sv. Jožefa, da skupno odkorakamo k šteti sv. maši in pristopimo k mizi Gospodovi. Ako bi kateri iz važnega vzroka ne mogel udeležiti se omenjeni dan, pa naj opravi svojo versko dolžnost, kadar ima priložnost. Če bi pa kateri član ali članica zanemaril opraviti svojo velikonočno versko dolžnost, se bo z njim postopalo po družinskih, oziroma po Jednotinih pravilih, torej pozor!

Obenem se tudi naznanja, da bo ravno ono nedeljo popoldne redna ali takorekoč trimesečna seja, na katero ste vljudno vabljene vsi člani, da bi se iste polnoštevno udeležili.

Sobratski pozdrav vsemu članstvu našega društva; vsem skupaj in vsemu Jednotinemu članstvu voščim vesele velikonočne praznike!

Matthew Buchar, tajnik.

Vabilo na dramatično predstavo

Društvo sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., priredi v soboto dne 19. marca, to je na sv. Jožefa dan občeznano dramatično predstavo "Mlinar in njegova hči," žaloigra v 11. slikah, povzeta iz kmetijskega življenja. Začetek točno ob 7:30 zvečer.

Sklenjeno je bilo na zadnjih dveh rednih sejah, da so člani društva obvezani prispevati po 35 centov vstopnine.

Vljudno prosim vse cenjene rojake in prijatelje slovenske dramatike, da se te naše prireditve, katere je združena z velikimi stroški, udeleže v obilnem številu.

Frank Velikan, tajnik.

NAZNANILO članom društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

V nedeljo, dne 20. marca bo naše društvo skupno prejelo sv. obhajilo. Dolžnost vsakega člana je, da stori svojo dolžnost v tej zadevi, kajti to je dolžba cerkve, ako želite ostati v dobrem stanju in niti, kakor tudi je v pravilih pričakovano od vsakega člana naše Jednote. Člani naj se zberejo v šolskih prostorih ob 7:45 in od tam odkorakamo v cerkev k sv. maši ob osmi uri.

S sobratskim pozdravom,
Joseph Zorc, tajnik.

Društvo sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa.

Ze pred 14. dnevi sem poslal vsem našim članom na dom spovedne listke. Slučajno, da listka kateri ni dobil, naj mi to naznani, da mu ga dopošljem, da ne bo potem nobenega izgovora; lansko leto ni bilo tozadevno tajnikov poročilo tako, kakor bi moralo biti, ker smo imeli poseben vzrok, letos pa istega ni. Zatorej hočem jaz letos duhovnemu vodji Jednote poslati vsa imena onih članov, ki ne bodo opravili svoje verske dolžnosti, potem naj se

pa opravičijo sami kakor hočejo.

Dalje vljudno prosim vse one člane, ki dolgujejo že več kot dva meseca na asessmentu, da dolg poravnate dne 20. marca ali prej, kadar imate priložnost lahko prinesete denar na tajnikov dom. Meni je strogo zapovedano, da se moram ravnati po družinskih pravilih, kakor je bilo že večkrat določeno na mesečnih sejah. Pomnite, da noben član, ki dolguje več kot dva meseca na asessmentu ni v slučaju bolezni opravičen do bolniške podpore.

S sobratskim pozdravom,
Marko Kofalt, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y.

To leto je 25 let, odkar je naše društvo priredilo svojo prvo dramatično predstavo. Vprizorjena je bila lepa igra v tčasnih Liederkrantz dvorani v Brooklynu.

V spomin te naše prve igre bo društvo priredilo slično predstavo to leto in sicer na Cvetno nedeljo, 20. marca v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Program se prične ob 2:30 popoldne s pozdravnim govorom predsednika G. Tassotti. Temu sledi interesanten govor slovenskega žurnalista g. Marijan Pfeiferja, kateri je pred kratkim dospel iz domovine.

Govoril bo o sodobni Jugoslaviji in za kulturno zblizanje jugoslovanskih izseljencev.

Na tem mestu z veseljem sporočamo, da nastopita pri tej prireditvi naša znana pevca, gg. Ivan Ribič in Emil Blažević, razveselila vas bosta s par zelo krasnimi slovenskimi pesmicami kakor razveseljujeta tisoče Slovanov širom Amerike potom radija. Nastopijo tudi naše ljubke pevke gg. Antoinette in Valentina Rupnik, Pauline Potisek in Mary Orehek. Nadalje pevca in muzikanta Valentin Orehek ml., ter George Hodnik ml.

Nato se prične zelo zanimiva ljudska igra "Prisega o polpoč." Igra je resnično nekaj posebnega. Pokaže prijetno domaćo šalo in dobrodušnost slovenskega naroda, kateri pa sledi resnost življenja in celo tragedija. Dogaja se v kmečki vasi v Sloveniji ter je tako pomembna in zanimiva, da bo gotovo vsakogar spomnila na vesele in srečne čase svoje mladosti v domovini.

Za natančen program prireditve glejte oglaš inseriran v tem listu.

Društvo vas najvljudneje vabi, da se udeležite te predstave, ker je vseskozi zanimiva.

Z rodoljubnim pozdravom, za društvo sv. Jožefa, št. 57:

Pripravljalni odbor.

Pripomba: Svojo spomladansko plesno veselico ima naše društvo vsako belo soboto (2. aprila). Društvo je določilo, da se spomladanska veselica to leto vrši v soboto, 30. aprila v Slovenskem Domu. O tem bo poročano še v prihodnjih izdajah Glasila.

Spomin na prvo dramatično predstavo v Brooklyn, N. Y.

(Napisal Ivan Zupan, urednik Glasila)

Društvo sv. Jožefa, št. 57 KSKJ v Brooklyn, N. Y., ki je prvo in najstarejše slovensko društvo v označeni naselbini, pri katerem sem imel pred več leti čast biti član, tako tudi tajnik in predsednik, me je naprosilo, da naj zopet napišem nekaj vrstic v spomin na prvo dramatično predstavo tega društva, vršeno se pred 25 leti in sicer zaradi tega, ker bo navedeno društvo dne 20. marca t. l. to 25-letnico proslavilo z neko drugo igro in koncertom. Več o tem lahko citate iz današnjega društvenega naznanila in posebnega oglasa.

Pred seboj imam vabilo prve slovenske predstave "Mlinar in njegova hči" vabilo je bilo tiskano v tiskarni "Glas Naroda" in se glasi sledeče:

"Slovensko podporno društvo sv. Jožefa, št. 57 K. S. K. J. v Brooklyn, priredi v nedeljo, dne 13. januarja, 1907 v dvorani "Liederkrantzhal" vokal Manhattan Avenue in Meserole Street, Brooklyn, N. Y., gledališko predstavo "Mlinar in njegova hči," žaloigro v petih dejanjih. Spisal E. Raupach. Poslovenil Fr. Malavasič. Osebe: Kristof Črnot, mlinar, Savski; Marica, njegova hči, gg. Uršula Merharjeva; Županja, njegova sestra, gg. Marija Končan; Korenka, vdova, gg. Katarina Pavlič; Konrad, njen sin, mlinarski pomočnik, g. Vinko Riedl; Pivek, gostilničar, g. Ivan Maček; Meta, njegova žena, gg. Rozika Hribar; dvojce njenih otrok, * * * Matija, kmet, g. Vekoslav Erhartič; Luka, grobar, g. Josip Pogačnik; Duhovnik, g. Zagloda; Brvi mlinarski hlapec, g. Valentin Vautič; Prikazni * * *. Igrovodja, Ivan Zupan.

"Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži prve vrste po 50 centov; sedeži druge vrste po 35 centov; stojšča po 25 centov. Garderoba prosta. Pa igri prosta zabava.

"Vstopnice se dobijo v pisarni g. Frank Sakserja, 109 Greenwich St., nadalje pri g. Antonu Burgar, 97 St. Marks Place, New York in pri g. Alojziju Češarku, 59 Union Ave., Brooklyn, N. Y.

"Opomba! Ta igra je bila prvotno določena za božično nedeljo; ker pa tedaj ni bila dvorana prosta, morala se je preložiti za ta dan.

"Ker je to prva slovenska gledališka igra v Brooklyn, se je nadejati od cenjenih rojakov in rojakin iz Greater New Yorka in okolice mnogobrojne udeležbe. — Odbor."

Ker smo imeli samo eno knjigo te igre na razpolago, je bilo treba vse vloge prepisati. Igralci in igralko so bili iz New Yorka deloma tudi iz Brooklyna. Vaje smo imeli na privatnem stanovanju; sedaj že pokojnega rojaka Alojz Erhartiča.

Nikar ne mislite, da se je vršila prva slovenske gledališka igra v Brooklyn v veliki dvorani "Liederkrantzhal," ampak v spodnji, oziroma pritlični dvorani, kjer je bilo prostora za kakih 300 oseb. Naravno, da je bil ta prostor na večer predstave zaseden do zadnjega kotička. Igralcem je delal največ preglednice jako primitivni in majhen oder. In vendar smo vse scenerije in potreščine za igro preskrbeli kakor bi bili igrali v deželnem gledališču v Ljubljani. Med prikaznijo duhov, smo imeli na odru celo dva naravna groba.

Najbolj me je skrbelo, kje bi dobil za to igro kako sovo, katero prinese mlinar na oder. In to se mi je posrečilo pri nekem Čehu v New Yorku proti odškodnini \$1.

Kristof Črnot (mlinarja), je igral zelo fino rojak Srečko Kramaršič. Marico je izborna pogodilca gg. Uršula Merharjeva, kasneje poročena in sedaj vdovela Erhartič. Glavna moč te igre je bil Konrad, Mr. Vinko Riedl, tedanji predsednik društva sv. Jožefa, sedaj živeč v Domžalah. Imena drugih igralcev so navedena zgoraj.

Duhovnik ni bil v resnici g. Zagloda, ampak Mr. Henrik Derganc. Izmed igralcev še živijo menda vsi v Greater New Yorku, izvzemši pokojnega sobrata Louis Erhartiča, ki je umrl tekom vojne, smrtno poškodovan v neki državni izdevalnici vojnega materijala. Tako tudi ni več med živimi, blagega in nepozabnega Antona Burgarja, ki je dosti pripomogel k uspehu dotične igre s prodajo vstopnic.

Po igri smo imeli prosto zabavo in ples, kjer se je po moji sodbi iztočilo 10 sodčkov pive in prejele zato od najemnika dvorane (Žida) \$20 posebne provizije, poleg tega nam je pital še dvorano brezplačno. Iz zapisnikov društva sv. Jožefa je razvidno, da je ta igra društvu

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Vse članice našega društva vljudno opozarjam na redno sejo, ki se bo vršila v nedeljo, 20. marca. Začetek ob 2. uri popoldne v navadnem prostoru. Udeležite se vse, posebno tiste, ki vsled nezaposlenosti ne morete plačevati asessment, kajti vam je najbolj znan položaj. Lahko si tudi sposodite od Jednote, kakor je bilo naznanjeno v Glasilu.

Ravno isti dan, to je 20. marca imamo skupno sv. obhajilo pri polosmi sv. maši. Dobile boste karto, katero prinesite seboj in jo oddajte pri obhajilni mizi. Spovedovanje v naši cerkvi bo v soboto, 19. marca, popoldne in zvečer.

Poročati moram žalostno vest, da so nas v tekočem letu zapustile že tri naše članice in šle v večnost. Vse tri so bile vdove in dolgo vrsto let pri našem društvu, dve celo od začetka. Prva je umrla 26. januarja Anna Korenčan, ki je živela pri hčeri v Waukeganu, Ill., in je bila tudi tam pokopana. Imela je številko 26 pri Jednoti. Dne 9. februarja je pa umrla Josephine Pezdirc, ki je živela v Berwynu, Ill. Pokopana je bila na Summitu, Ill., dne 12. februarja. Uršula Kušar, ki je imela številko 33 na svojem certifikatu, je pa umrla dne 16. in bila pokopana 19. februarja, tudi na Summit, Ill. Živela je na Ohio St. in zapuščala dva odrasla sinova. V imenu društva izrekam preostalim trem rodbinam globoko sožalje, umrlim sestrojam pa kličem: Na svidenje nad zvezdami! — S pozdravom,
Julia Gottlieb, tajnica.

Društvo sv. Barbare, broj 92, Pittsburgh, Pa.

Toliko do znanja našim članicam, kako obično svaku godinu idu članice našeg društva na isповijed i sv. pričest, vsled toga je društvo zaključilo na prošloj sjednici, da na 19. marca (Cvetnu sobotu) posle podne in uvečer će biti isповijed, a na 20. marca ujutro bude sv. pričest. Misijonari budu u našoj crkvi, pošto svaka članica lahko ide k isповijedi; biti će više svećenika.

Sestre! Naša Jednota je katolička, onda treba, da se to učine. Koje još nisu dobile cedulje, ja ću vam podijeliti iste pri crkvi. — Sa pozdravom,
Mary Novogradac, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje seje, da bomo imeli skupno spoved v soboto, dne 19. marca, skupno sv. obhajilo pa v nedeljo dne 20. marca ob 7:30. Člani so prošeni, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležijo skupne spovedi in sv. obhajila. Zberemo se v cerkveni dvorani ob 7:15; prinesite seboj svoje regalije.

Z bratskim pozdravom,
Louis Sekula, tajnik.

Društvo sv. Barbare, št. 128, Etna, Pa.

Ker se nahajamo v postnem času in moramo izvršiti našo versko dolžnost, zato bo naše društvo imelo svojo skupno velikonočno spoved v soboto, dne 19. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 20. marca. To je bil sklep zadnje mesečne seje. Vse članice ste prošene, da se za gotovo udeležite skupnih sv. zakramentov in opravite svojo versko dolžnost pravčasno, da se vam ne bo treba pozneje drenjati.

Ker je bilo na zadnjih dveh sejah jako malo članic navzočih, zato na tem mestu opozarjam in prosim vse članice, da bi bolj redno obiskovale družstvene seje, kar je največ v va-

donesla jako lep prebitek. In temu društvu gre tudi kredit ter priznanje, da je v Brooklynu priredilo že pred toliko leti prvo slovensko gledališko igro.

Društvo Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

Vsem cenjenim članom in članicam našega društva naznanjam žalostno vest, da je naš sobrat tajnik John Roblek dne 16. februarja hudo zbolel danes, dne 3. marca je pa že za vedno v Gospodu zaspal. Bodi mu ohranjen blag spomin. Kaj več o pokojniku bo poročano kasneje.

Kakor določajo pravila naše KSKJ, da v slučaju smrti tajnika pri društvu prevzame po se pomozni tajnik; to sem moral storiti jaz, spodaj podpisani. Zaradi tega opominjam vse člane in članice našega društva, da od sedaj naprej vpoštevate spodaj označeni naslov, kar se tiče zadev tajniškega posla.

Opominjam posebno one članice, ki živite oddaljeni od družstvenega sedeža in pošiljate asessment po pošti tajniku, da sami skrbite, da boste denar poslali pravi čas, najkasneje do 25. v mesecu; ni se vam treba zanašati, da vas bom jaz pisemno opomnil, ker sploh še vaših naslovov ne znam. Ako kateri dolguje društvu za nazaj, ga prosim, da poravnava vse ta mesec; ni se treba zanašati, ako je mogoče kateri pisal sedaj že umrlemu sobratu tajniku, naj se založi zanj iz društvene blagajne, ker jaz o tem nič ne vem. Torej prosim še enkrat, da bodite točni s plačevanjem asessment vsaj sedaj v začetku mojega poslovanja, ker ne bi rad kakega člana suspendiral.

Isti člani, ki živite blizu sedeža društva, ste prošeni, da se udeležujete družinskih sej in plačate asessment na seji; ako pa kateri želi kake pomoči od društva in Jednote, se bo o tem ukrepalo na družinskih sejah.

S sobratskim pozdravom,
Anton Ceglaz, tajnik,
P. O. Box 93.

Društvo sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind.

Naznanjam vsem članicam društva, da bomo imele v soboto, dne 19. marca skupno sv. spoved in skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 20. marca (na Cvetno nedeljo). Zbirale se bomo pred prvo sv. mašo v stari šoli ter skupno odkorakamo v cerkev. Pridite vse brez izjeme ter prinesite seboj društvene regalije; za spovedne listke vprašajte pri spovednici.

S sestrskimi pozdravi,
Mary Dugar, tajnica.

Društvo sv. Mihalj, broj 152, South Chicago, Ill.

Štovana bračo: Budući da sam prisiljen da vas upozorim putem našeg službenog Glasila, u stvari odnoseći se na bolesne članove. Bračo i sestre, vama je vrlo dobro poznato, da ste u prošlosti imali prilike, da se u spomenutom slučaju služite kod našeg društvenog tajnika, a također predsjednika odbora boljesti, kojeg ste sami birali ne samo ove godine, već u prošlosti od ustrojenja našeg društva.

S razloga pošto je gore spomenuti uradnik bio nekiml stanovitim članovima "trn u oko" što se je opazalo u zadnje vrijeme sve to više, i zbog čega je dolazilo do sve većih okrajša. Dotičnom je oduzeta vlast nad bolesnim članovima, izuzevši samo nadzir istima, stoga se umoljavate da se u naprijed u spomenutom slučaju služite samom kod društvenog tajnika, a nikako kod predsjednika odbora boljesti.

U ostalom vas molim da prisustvujete našim sjednicama redovito i što u većem broju, i

(Dajte na 3. strani).

Društvo sv. Barbare, broj 92, Pittsburgh, Pa.

Toliko do znanja našim članicam, kako obično svaku godinu idu članice našeg društva na isповijed i sv. pričest, vsled toga je društvo zaključilo na prošloj sjednici, da na 19. marca (Cvetnu sobotu) posle podne in uvečer će biti isповijed, a na 20. marca ujutro bude sv. pričest. Misijonari budu u našoj crkvi, pošto svaka članica lahko ide k isповijedi; biti će više svećenika.

Sestre! Naša Jednota je katolička, onda treba, da se to učine. Koje još nisu dobile cedulje, ja ću vam podijeliti iste pri crkvi. — Sa pozdravom,
Mary Novogradac, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje seje, da bomo imeli skupno spoved v soboto, dne 19. marca, skupno sv. obhajilo pa v nedeljo dne 20. marca ob 7:30. Člani so prošeni, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležijo skupne spovedi in sv. obhajila. Zberemo se v cerkveni dvorani ob 7:15; prinesite seboj svoje regalije.

Z bratskim pozdravom,
Louis Sekula, tajnik.

Društvo sv. Barbare, št. 128, Etna, Pa.

Ker se nahajamo v postnem času in moramo izvršiti našo versko dolžnost, zato bo naše društvo imelo svojo skupno velikonočno spoved v soboto, dne 19. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 20. marca. To je bil sklep zadnje mesečne seje. Vse članice ste prošene, da se za gotovo udeležite skupnih sv. zakramentov in opravite svojo versko dolžnost pravčasno, da se vam ne bo treba pozneje drenjati.

Ker je bilo na zadnjih dveh sejah jako malo članic navzočih, zato na tem mestu opozarjam in prosim vse članice, da bi bolj redno obiskovale družstvene seje, kar je največ v va-

Društvo Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

Vsem cenjenim članom in članicam našega društva naznanjam žalostno vest, da je naš sobrat tajnik John Roblek dne 16. februarja hudo zbolel danes, dne 3. marca je pa že za vedno v Gospodu zaspal. Bodi mu ohranjen blag spomin. Kaj več o pokojniku bo poročano kasneje.

Kakor določajo pravila naše KSKJ, da v slučaju smrti tajnika pri dru

sa najboljim interesima za naše društvo i organizacijo i samo na taj način moči čemo da spomenute i slične zapričke riješimo i uspostavimo red na našim društvenim sjednicama.

Nadajući se da čete kao dobri članovi našega društva navedeni uzeti u obzir, ja vam se u naprijed najljepše zahvaljujem.

Bratski vam pozdrav svima,
John M. Tomecal Jr., tajnik.

Društvo Vnebovzete Marije Device, št. 181, Steelton, Pa.

S tem se naznanja članicam našega društva, da bomo imele prihodno redno sejo dne 28. marca popoldne, to bo na velikonočni ponedeljek. Prememba je zato, ker bo četrto nedeljo ravno Velika noč, ko bi se imela naša seja vršiti; ker je pa ta dan vsak rad doma, smo sejo premestile za en dan kasneje. Seja se prične ob 2. uri popoldne.

Zvečer, dne 28. marca, bo imelo društvo sv. Alojzija zabavo v svoji lastni dvorani, za cerkev bo pa zabava v šolski dvorani ravno ta večer.

Važno! V torek in sredo zvečer, dne 29. in 30. marca nas pa Mr. Anton Grdina iz Clevelanda, O., popelje v duhu v staro domovino s svojimi filmskimi slikami. Prošeni ste vsi, da pridete; kakor ste čitali, so bili vsi gledalci zelo zadovoljni, kjerkoli so se še te slike kazale. Ker so slabi časi, bo vstopnina samo 25 centov za odrasle, za otroke pa 10 centov; slike se bo kazalo v cerkveni dvorani, ker članice Slovenske Zenske Zveze delajo na tem, da bomo s kazanjem teh slik tudi cerkvi pomagale.

Prav ljudno vabimo mladino, da boste videli, kako je v naši stari domovini; te slike vas bodo gotovo zelo zanimalo. Videli boste mesta in vse drugo; kako žanjice od ranega jutra do poznega večera žanjejo v največji vročini; kako kosci kosijo; kako nakladajo mrvo na visoke vozove in vozijo domov; videli boste mlatičice; dalje fante, ko grejo na vojaški nabor (štelengo), kako jim dekleta puške delajo; videli boste športne zabave mladine v Jugoslaviji itd. itd. Mr. Grdina pravi, da ima za tri večere zadosti slik za kazanje; torej smo sigurni, da se bo vsak gledalec zadovoljil vračal domov. Torej pridite dne 29. in 30. marca v cerkveno dvorano. Vabljeni so tudi bratje Hrvati, Srbi in seveda v prvi vrsti naši rojaki Slovenci. Slike so iz vseh krajev in delov Jugoslavije; celo Turke bomo lahko videli. Ako bo slučajno dvorana premajhna, jo bomo pa skušali razriniti po ribniškem načinu.

Pripravljajni odbor...

Društvo sv. Helene, št. 193, Cleveland, O.

Ker bo dne 22. marca t. l. poteklo sedem let, kar obstoji naše društvo, se moramo v prvi vrsti zahvaliti Bogu, ker do sedaj vsled smrti še nismo izgubile nobene članice; istotako tudi še ni bilo v mladinskem oddelku nobenega smrtnega slučaja. Da bi nam ljubi Bog dodelil vsaj še prihodnja tri leta enako milost, ko bomo obhajale 10-letnico našega društva.

Prihodnja redna seja se vrši dne 17. marca; udeležite se te seje vse članice. Ako ima katera kako novo kandidatinjo, naj jo pripelje na to sejo, ker bo ravno sedemletnica obstanka društva; umestno bi bilo, da bi jih na tej seji sprejele sedem novih, osobito še radi tega, ker je prosta zdravniška preiskava in pristopnina v društvo; treba je plačati samo asesment. Res da so slabi časi, da je težko plačevati društva, toda ko pride bolezen in je treba poklicati zdravnika, istega plačati in še celo za operacijo, kako je hudo človeku, ko ne ve kje bi dobil denar. Če se pa še smrt oglasi, je pa še hujše. Torej dragi mi članice, ako imate kako prijateljico, sorodnico, znanko

ali sosedo, da še ni pri nobenem našem, nagovorite jo za pristop v naše društvo, ker vam bo zato enkrat gotovo zelo hvaležna, kajti denar plačan za društvo ni nikdar zavržen; enkrat pride gotovo prav, če ne prej pa v slučaju smrti člana ali članice. Naj pri tem navedem samo en slučaj. Pred šestimi leti sem nagovarjala neko dekle za pristop v naše društvo. Tedaj se mi je smejala, češ, kaj mi bo društvo, ker jaz sem zdrava kot riba in še mlada; menda še ne bom umrla pri 23 letih? Prvič nisem nič opravila, ampak še le pri drugem prigrvarjanju je dotičnica pristopila v naše društvo. Čez leto dni je pa zbolela za pljučnico; poleg tega se je morala tudi podvreči operaciji; vsi zdravniki so nad njo že skoro obupali. Ko pridem nekega dne k nji v bolnišnico mi pravi, kako da mi je hvaležna, ker se je na moje besede vpisala v društvo. Ko je bolela celo leto, je v tem času prejela \$526 podpore in \$100 za operacijo. Tako človek res ne ve, kje in kdaj ga lahko kaka nepravilica doleti; zato bi ne smela biti nobena družina brez društva.

Dalje opominjam vse one članice, ki se niste udeležile skupne velikonočne spovedi, da naj to vsaka posamezno opravi, da ne bo kake sitnosti. Če katera še nima spovednega listka, lahko istega vsak čas dobi pri tajnici, kajti čas hitro poteka; izvršite torej pravočasno svojo versko dolžnost.

Dalje prosim vse one članice, ki že več časa dolgujete na asesmentu, da pridete na prihodnjo sejo dne 17. marca. Ako vam ni mogoče plačati, pridite vseeno na sejo in povejte; vas ni treba biti sram, saj vemo, da ne bo kake sitnosti. Če katera od vas je v cerkveni dvorani, da kateri so v takem položaju, da se jim posodi od Jednote, samo 3% bo treba plačati Jednoti od denarja.

Torej vse iste, ki ste v slabih finančnih položajih, pridite na sejo, da se vam pomaga; s tem boste dobro storile sebi in tajnici, kajti tajnica ima pravico samo za en mesec založiti iz društvene blagajne; vsaki je znano, da tajnica ne more zalagati iz svojega žepa, ker ni bogata. Upam torej, da boste ta moj nasvet vpoštevale; s tem boste dosti skrbni prihranili uradnicam, posebno pa še tajnici.

Hi koncu želim vesele velikonočne praznike vsem našim članicam ter celokupnemu članstvu naše Jednote. S sosestrskim pozdravom,

Mary Zaller, predsednica.

Društvo sv. Štefana, št. 215, Toronto, Ont., Kanada

Vsem članom našega društva je gotovo znano, da bo prihodnja seja četrtna, zato prosim vse članice in članice, da se v čim večjem številu iste udeležijo; imeli bomo več važnih zadev na dnevnem redu, tako bo tudi prečitano finančno poročilo o stanju naše društvene blagajne.

Dragi mi sobratje! Dalje vas prosim, da mi prinašate bolj redno in par dni poprej denar za asesment; ne odlašajte do zadnjega dneva, ko bi moral biti denar že v glavnem uradu. Če bo kak član suspendiran, to ne bo moja krivda; vsakdo si lahko predstavlja, da brez denarja ne morem točno voditi društvenih zadev.

Pri tej priliki naznanjam vsem onim, ki niso bili na zadnji seji, da smo dobili od duhovnega vodje KSKJ poročilo, da nas bo prišel obiskat enkrat po Veliki noči in sicer vsa društva iz Kanade. Takrat boste imeli vsi člani in članice priliko izvršiti velikonočno spoved. Že danes vas prosim, da se na doleteni dan (bo naznanjeno v Glasilu) v čim večjem številu udeležite in izvršite svojo versko dolžnost. Ker niste člani v Cooksville preveč oddaljeni od nas, vas prosim, da se pridružite nam in se udeležite velikonočne spovedi, kateremu bo le

čas dopuščal priti v naše mesto.

Zdaj pa omenjam še nekaj glede članov živih izven društvenega sedeža. Jednotina pravila določajo, da vsak član, ki se za stalno izseli iz društvenega sedeža kam drugam, kjer obstoji kako društvo KSKJ, da mora prestopiti k dotičnemu društvu. Če se ne boste po tem ravnali, potem ne bo moja krivda, da kak bolnik ne bo dobil bolniške podpore, če slučajno tak član zbolí. Prosim, vzemite to v naznanje vsi člani in članice in se ravnajte po tem.

Vesele velikonočne praznike želim vsemu članstvu našega društva in vsemu članstvu naše Jednote.

S sobratskim pozdravom,
John Malič, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 218, Calumet, Mich.

Z žalostnim srcem naznanjam celokupnemu članstvu naše Jednote in rojakom širom Amerike o smrti naše nepozabne sestre Agnes Kocjan, ki je za vedno v Gospodu zaspala dne 23. februarja, v najlepši starosti 27 let.

Pokojnica je bila hči spoštovanih staršev Math in Ana Likovich, rojena tukaj na Calumetu, Mich. Pred dvema leti se je poročila s Stefanom Kocjanom, sinom po vsem bakrenem okrožju poznanih staršev John in Mary Kocjan. Mlada poročenca sta se takoj ustanovila v svojem lastnem domu v nadi, da bosta v miru živela; toda človek obrača, Bog pa obrne po svoji sveti volji.

Pokojna sestra Kocjan je bila kremenitega katoliškega prepričanja; že od svojih mladih let, dokler je ni bolezen zadela, je bila pevka v cerkvenem zboru; največ se je držala v cerkvi ali pa v cerkveni dvorani, za druge posvetne zabave se ni zanimala. Kdor jo je poznal, jo je čislal in ljubil; še bolj jo je pa ljubil vsemogočni Bog, zato jo je rešil nadaljnega zemeljskega trpljenja. Da jo je vse ljubilo, se je pokazalo na dan njenega pogreba ob ogromni udeležbi občinstva.

Pokojna sestra je spadala k našem društvu sv. Ane, v Marijino družbo, v Slovensko Zensko Zvezo in k društvu Daughters of Isabela. Ta društva so ji izkazala zadnjo čast s tem, da so se udeležila spreveda.

Draga in nepozabna nam sestra! Spominjale se Te bomo v molitvah, dokler bomo živele; ko pa pride ura ločitve s tega sveta, upamo, da se zopet sestanemo kot prave sestre pri našem vsemogočnemu Očetu v nebesih. Zatorej počivaj v miru božjem in nebeška luč naj Ti sveti. Vam, sorodniki izrekamo naše globoko sožalje vsled izgube ljubljene soproge, draga hčere, sestre, neveste in sestrične. Edina tolažba naj vam bo, da vaša ljuba sorodnica in naša draga sestra je voljno prenašala bolečine in križe, ter zdaj po prenehanem trpljenju zato gotovo uživa v nebesih zasluženo plačilo, kakor nam to sv. križ govori.

Oj teška pot, oj tužna pot, ko od srca srce se loči. Mi spremljamo Te žaljujoči, saj Ti na veke greš od nas. Ne bo Te več nazaj med nas. Oj solzna pot, oj tužna pot. Ti v kraje romaš nam neznan. Odkoder več vrnitve ni. Sivo nam bridke seka rane. Solze rosijo nam oči. Oj z Bogom, sestra draga Ti! Naj živa! zdaj nam zvezdami!

Mary Mavrich,

tajnica društva sv. Ane.

Društvo sv. Štefana, št. 224, Cleveland, O.

Centeni mi sobratje in sestre! Vljudno ste prošeni, da se bolj številno udeležujete mesečnih sej, ker ravno zdaj v teh kritičnih časih je potrebno zadostno število članstva na vsaki seji, kar pride vedno kaj važnega za ukretni, če se hočemo preriniti skozi to neljubno krizo brezposelnosti.

Dalje prosim vse, da bi plačali svoje asesmente kolikor že morete in sicer pred 25. v mesecu. Odboru je jako težko, ko

je treba koncem meseca poslati asesment na Jednoto, pa nima potrebne svote na rokah. Oni pa, ki nikakor ne morete plačati, ste pa prošeni, da pridete na sejo, kjer boste slišali, kaj se v tem pogledu lahko ukrene, kajti sam tajnik ne more tega izvršiti, treba je, da se na seji sami zglosite in prosite članstvo. Torej vas ponovno prosim, da plačate asesmente do 25. v mesecu, kolikor vam je mogoče, ker bo treba sestaviti trimesečni račun, da bo istega lahko zaključiti.

S sobratskim pozdravom,
Vincent Balasek, tajnik.

PRIHODNJO NEDELJO VSI NA PASIJON!

JOSIP GRDINA, v vlogi Kristusa pri pasijonski igri, ki je zaeno tudi režiser te prireditve.

Cleveland (Newburg), O. — Zopet bomo Slovenci v Clevelandu in okolici imeli priložnost videti pretresljivo zgodovinsko dramo in začetek krščanstva, kar se je resnično zgodilo pred 1900 leti.

Društvo Kristusa Kralje, št. 226 KSKJ vprižori tudi letos na cvetno nedeljo, dne 20. marca v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. prekrasno igró "Pasijon." Še dobro se spominjam vseh prizorov, katere sem videl pred dvema letoma. Katero dejanje je bilo lepše od drugega, mi je težko soditi, ker je bilo vse tako krasno. Naj omenim le prvo ali začetno dejanje. Kako je bilo judovsko ljudstvo veselo in navdušeno, ko je Jezus v slovesnem sprevedu jezdil po mestu Jeruzalem. Kako so mu klicali: "Hosana!" Kako so ga poveljevali. Ravno isti ljudje so mu malo dni potem, zapeljani od sovražnikov Kristusovih videvši vjetega in ponižanega klicali: "Križaj ga!" Nehote mi pride na misel, da je še danes tako. Dokler si v slavi in bogastvu, imaš dosti

prijateljev; ko te pa obišče nesreča, te prijatelji kaj radi zapustijo...

Ne bom dalje opisoval drugih prizorov, kajti to bi bilo preobširno; naj povem samo to, da kdor zasleduje Pasijon do konca in vsebino sproti premišljuje, mora priti do prepričanja, da vsak človek bi se branil tako sramotne in krivične obsodbe. Le naš Gospod in Izveličar Jezus Kristus se ni branil, ker je vedel, da s sramotne smrtjo odreši človeški rod.

Kdor je videl igró Pasijon v minulih letih, ta jo gotovo želi letos zopet videti; kdor pa iste še ni videl, naj le ne zamudi letos dne 20. marca. Vstopnice za Newburžane se lahko dobijo pri meni na 3599 E. 81st St. do nedelje zjutraj, dne 20. marca. Ne odlašajte do zadnjega dne, ker zdaj si lahko vstopnice izberete po svoji volji, na dan predstave je pa to skoro nemogoče. Društvo Kristusa Kralja in drugim igralcem pa čestitam, ker se toliko trudijo, da bodo občinstvu zopet pokazali to prekrasno krščansko dramo.

Jakob Resnik.

SREBRNA MAŠA REV. JOSEPH ŠKURJA

Prihodnji četrtek, na dan sv. Patrika, dne 17. marca si bo slovenska fara Matere Božje v Pittsburghu, Pa., nadela prazniško obleko, ker se bo v isti vršila slavnost prve srebrne sv. maše v dotični naselbini, katero bo daroval domači gospod župnik, Rev. Josip Škur.

Da izrazijo svojemu dušnemu pastirju vdani farani svoje srčne občutke in voščila, se bo isti večer v Slovenskem Domu vršil slavnostni banket.

Kot vnetemu članu naše K. S. K. Jednote, ustanovitelju sedaj največjega društva naše podporne organizacije, sv. Jožefa, št. 169 v Collinwoodu, kot zavednemu in vrlenu narodnjaku in kot marljivemu duhovniku prinašamo danes te skromne vrstice v spomin, poklon in pozdrav z gorečo željo, da bi večni Bog dodelil slavljenju dočakani že zlato mašo.

Iz življenja in delovanja gospoda župnika, Rev. Josip Škurja posnemamo tole:

Zaeno opozarjam one članice in članice, ki se niso udeležili skupne spovedi in sv. obhajila (pričesti) dne 13. marca, naj vsak izvrši svojo versko velikonočno dolžnost najkasneje do 22. maja in mi prinese od župnika potrjen spovedni listek. Izvrševanje verske dolžnosti nam veleva naša sv. Cerkev in tudi pravila KSKJ.

S sobratskim pozdravom,
Vincent Balasek, tajnik.

Nadiži. Dne 25. oktobra, 1910 je bil promoviran za kurata in učitelja v Topolovi pri Liveku.

Ker se je bil tam zameril šolski avtoriteti, katera ga je dolžila, da poleg italijanskega jezika in italijanskega duha, uči in navdušuje beneško slovensko mladino zanimati se tudi za slovenski jezik, je bil prestavljen dne 22. januarja, 1912 na Visont, k zapadnim beneškim Slovincem.

Leta 1913, na poziv Rafaelove Družbe, se je zgasil pri goriskem nadškofu za misijonarja za Severno Ameriko. Dne 8. junija, 1914 je bil potom škofijskih pisem izročen čikaškemu nadškofu, in sicer kot pomožni duhovnik cerkve sv. Jožefa v Jolietu, Ill. To službo je nastopil šele dne 15. novembra, 1914, ker je radi vojne dospel v Ameriko šele dne 10. novembra, 1914.

Iz Jolietu se je preselil v Lorain, O., dne 3. novembra, 1915. Dne 23. oktobra, 1917 je bil prestavljen na župnijo Marije Vnebovzete v Collinwoodu, O., kjer je župnikoval do konca februarja, 1924. Vsled obolelosti Rev. John C. Mertelja, župnika v Pittsburghu, Pa., je bil Rev. Škur imenovan na njegovo mesto, kjer pastiruje še danes v občno zadovoljnost svojih faranov.

Preveč bi nam vzelo, ako bi hoteli vse natanko opisati, kar je Rev. Škur že dobrega naredil pri farah, katere je imel v oskrbi. To velja v prvi vrsti za Lorain, Collinwood in tudi za

Pittsburgh. Vsled tega se ga ti farani vedno s hvaležnim srcem spominjajo. Naj ga torej ljubi Bog ohrani še mnoga, mnoga, leta!

SREBRNOMAŠNIKU V POZDRAV

Zlatica M. Elizabeta
Na neslišni, tajnolahnih krilih v prošlost davno duh hiti nazaj; cerkev, okrašena kot nevesta, in pred njo kipi ob mlaju mlaj.

Pred oltarjem zre mo svecenika, tihe sreče mu žari oko, prvi kelih je v njegovi roki, prvi hostijo posvetil bo.

Novo pot nastopa s križem v roki, da je trnjeva, to dobro zna; a z apostolom samoli vroče: "Vse premorem v njem, ki me krepa."

Kristus mu je vzor, veliki Kristus, v sebi upodablja ga vsak dan; s Kristom krepi ovice svoje, s Kristom utrjuje je močan.

S Kristom gre tiho svoja pota, križku gleda, kjer je cilj njegov, srčno trost in ob vseh stopinjah kliče njemu sreča, blagoslov.

Slika ta, preblagi srebrnomašnik, ni li slika Tvoja, Tvojih del? Vendar ni popolna, je preskromna, saj bi angel komaj jo zadel.

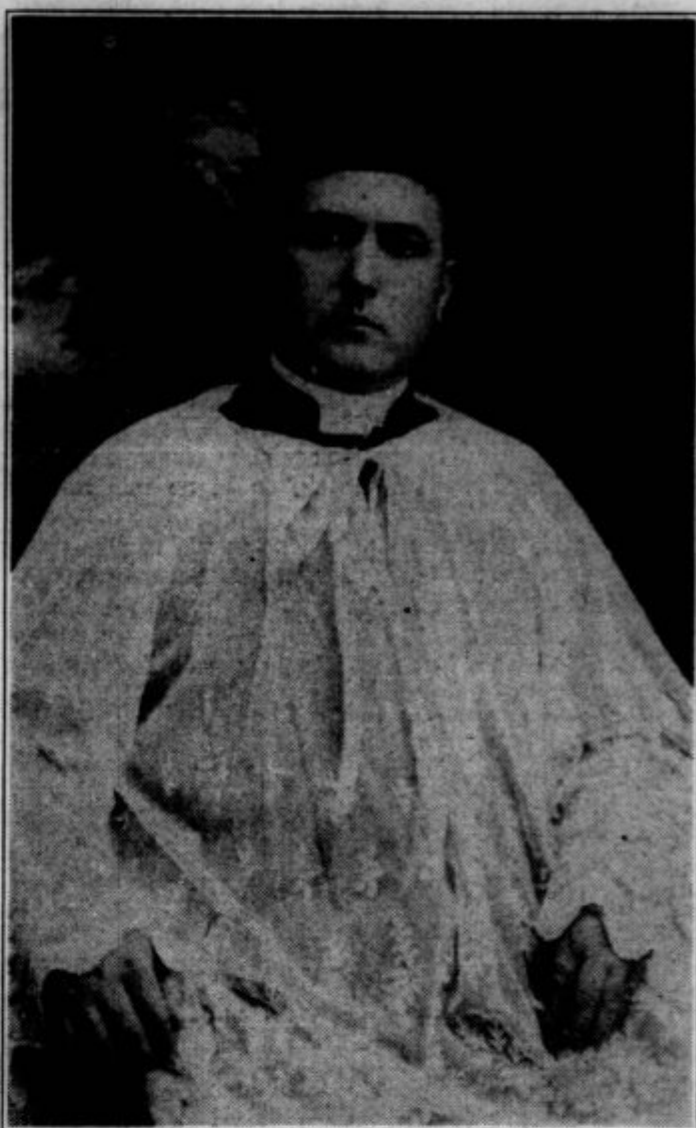
Le pogled nazaj na svoje delo, na odplulih petindvajset let! Bil si svecenik po božjem Srcu, vedno le za božjo slavo vnet.

Vestno vršil si poziv Gospodov, dasi Te obilaval znoj je vroč. "Ne živim več jaz," zamoreš reči. "On je v meni, Kristus moja moč."

Blagor Tobi, jubilar častiti, čuj čestitke svojih dan's ovice, saj poveščaš trud nam svoje delo. "Krišku srca!" vedno Tvoj je klic.

Kdo zamore Tebi venec zviti, ki si ga zaslužil tekoma let? Naj nebo zaslug Ti skuje krono, delež svetih, ki ne bo odvet.

Bog Te čuval, da boš zlatomošnik, da boš gledal srečo zlatih dni; Bog Te venčaj, ko boš tek dopolnil, a krono večne slave in časti.

REV. JOSIP ŠKUR, srebrnomašnik

DOPISI

Iz urada Slovenskega Narodnega Doma, Gilbert, Minn.

Članstvo Slovenskega Narodnega Doma je sklenilo na redni seji meseca februarja, da vsako društvo, katero želi pristopiti h gori navedenemu Domu, plača samo \$1 pristopnino in članarino za eno leto; s tem postanejo vsi društveni člani Slovenskega Narodnega Doma.

Nadalje ste vabljeni, da se udeležite prihodnje naše seje po zastopnikih ali posamezno dne 3. aprila ob 1:30 popoldne v Mestni dvorani. Na tej seji boste lahko izvedeli še druge podrobnosti, katere boste hoteli.

Pričakujoč obilne udeležbe, vas pozdravlja

Odbor.

NAZNANILO IN VABILO
Pittsburgh, Pa. — "Hej, Joe in John! Kam jo bosta pa mahnila na velikonočni ponedeljek zvečer?"

"Well, kam drugam, kakor v Slovenski Dom, ker nas, mikajo

oni dve zanimive igre, katere bodo uprizorile članice Slovenske Zenske Zveze, št. 26. Prva igra bo v slovenščini. Kdo je blazen, druga bo pa v angleščini "Wanted Money." Po končanih igrah se bo pa razvila velika zabava in ples."

To igró in veselico priredi označeno društvo za dobrodelne namene in sicer za svojo blagajno. Če ni nič v blagajni, se tudi ne more pomagati onim, ki so potrebni.

Ker so pa članice podružnice te Zveze povsod in pri vsaki prireditvi naklonjene za potrebi, zato bodo v resnici tudi ta večer rade volje vsakemu vlijudno postregle in ga podvorile z veliko skledo okusnega guljaža in kozarcem pristnega newyorčana.

Članice te podružnice Slovenske Zenske Zveze poročajo, da si bodo nalašč preskrbele in prišle na veselico v obvalu z nizkimi petami; boje se namreč, da če po sreči katera dobi kakega "sheika," in če bi imela visoke pete, da bi morala iti

(Dalje na 4. strani.)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsak teden
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah
ameriških

Uredništvo in upravnitvo
6117 St. Clair Avenue
Telephone: Henderson 3912
CLEVELAND, OHIO

Naročnina:
Za člana, na leto \$0.84
Za nečlana \$1.00
Za inostranstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue
Telephone: Henderson 3912
CLEVELAND, OHIO

Terms of Subscription:
For Members Yearly \$0.84
For Nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

83

VAŽNOST IN KORIST MLADINSKEGA
ODDELKA

Naša K. S. K. Jednota, kot prva in najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki, je v marsikakem oziru tudi prva uvedla gotove točke in stvari, ki so danes tudi pri drugih podpornih organizacijah v rabi. Tako smo mi začeli prvi s poslovanjem mladinskega oddelka že leta 1916; kasneje smo uvedli športno gibanje med našim mladim članstvom in 20-letno ter 70-letno zavarovanje. Splošne ali obilglatne bolniške centralizacije sicer nimamo in je ista prostovoljna. Menda ravno zaradi tega je naš način bolniškega zavarovanja najboljši, ker je vsem ustreženo in tudi nismo še nikdar imeli kake posebne naklade za centralni bolniški sklad.

Leto 1916 mora biti z zlatimi črkami zapisano v zgodovini naše podporne organizacije, ko smo s 1. junijem pričeli poslovati z mladinskim oddelkom. Tedaj smo imeli razne zapreke, ker nam zavarovalniški oddelki države Illinois ni naravnost dovolil imeti ta oddelka kot del naše organizacije, ampak popolnoma samega zase; kasneje so pa razne državne zavarovalniške oblasti mladinski oddelki celo direktno priporočale.

Kako smo poslovali s tem važnim oddelkom po številu članstva, nam kaže sledeča tabelica: Ob začetku leta 1916 je bilo 1,313 članov in članic, konec leta 1917, 3,023; leta 1918, 4,393; leta 1919, 5,244; leta 1920, 5,720; leta 1921, 6,475; leta 1922, 6,871; leta 1923, 7,549; leta 1924, 8,564; leta 1925, 10,610; leta 1926, 11,585; leta 1927, 11,546; leta 1928, 11,712; leta 1929, 11,678; leta 1930, 11,399, in koncem leta 1931, 11,184.

Kakor razvidno, smo najbolj napredovali leta 1925, in sicer za 2,046 članov in članic, največ članstva v mladinskem oddelku smo pa imeli leta 1928, 11,712.

Iz poročil glavnega tajnika posnemamo, da je v tem času, oziroma od ustanovitve mladinskega oddelka do 14. januarja, 1932 umrlo 367 članov in članic, kar znaša povprečno dva člana ali članice na mesec.

Največji pomen in važnost mladinskega oddelka za Jednoto je dejstvo, da 16-letni člani prestopajo med aktivno ali odraslo članstvo. Preračunali smo, da je naša KSKJ na ta način pridobila tekom zadnjih 15 let že okrog 6,000 članov in članic; teh bi morda ne imeli v naših vrstah, če bi ne bilo mladinskega oddelka.

Ker je stric Sam vrata priseljencem v Ameriko zaprl, moramo biti odvisni samo od naraščanja, oziroma nam polnijo vrzel samo tu rojeni otroci in rojakinje. Teh dobivamo največ iz mladinskega oddelka.

Meseca decembra lanskega leta je v našo Jednoto pristopilo 138 novih članov odraslega oddelka; teh je bilo 82 v 16. razredu, 14 v 17, trije v 18, štiri v 19, pet v 20 in 30 nad 20 let starih. Vseh 82 novih članov 16. razreda je prestopilo iz mladinskega oddelka.

Meseca januarja smo imeli 100 novih članov in članic za aktivni oddelki; od teh je bilo 59 starih po 16 let, osem starih po 17 let, eden 18 let, dva po 19, drugih 30 je pa tvorilo starost nad 20 let.

Člani v razredih od 16. do 20. so najboljša moč za kako podporno organizacijo, ker dosti več pripomorejo k solventnosti kot pa starejši članstvo.

Naj bodo torej gornje vrstice v ponovni klic vsem onim staršem, ki imajo svoje otroke zavarovane v tem oddelku, da jih vpišejo v aktivni oddelki, ko dovršijo 16. leto, v izjemnih slučajih, ko dosežejo 18. leto.

DR. MIHAEL OPEKA:

ODREŠENJE

SEDEM GOVOROV O JEZUSOVEM TRPLJENJU

Ta govor je v noči leta 1928 govoril brat glavnega predsednika KSKJ, kanonik dr. Mihael Opeka, v natrpani polni ljubljanski stolnici. Posneje so izšli tiskani v posebni knjižici. Odam jih mi za letošnji postni čas s dovoljenjem ponatisnemo v šolji, da bi prav mnogo koristili tudi našemu ameriški narodu.

VI.

Jezus s križem obložen

Pilat je izročil Jezusa njegovo-
vimo tožnikom, da ga križajo. Nemudoma so se le-ti podali na delo. Sicer naj bi vsaj ob času cesarja Tiberija—če je senat koga obsodil na smrt, preteklo do izvršitve obsodbe deset dni; če ga je obsodil cesar, pa celo 30 dni. Toda te določbe v Rimu samem niso upoštevali, kajti zunaj v pokrajinih, kjer so obsodbe izvrševali karmoč hitro. Vendar so po navadi čakali z izvršitvijo vsaj en dan, in le redko se je dogodilo, da so koga umorili tatistega dne, ko je bil obsojen.

Pri Kristusu niso bili voljni

čakati prav nič. Velikonočni praznik je bil pred durmi, in na praznik ga niso hoteli usmrtiti, da ne bi morda nastal hrup med ljudstvom (Mt. 26, 5), ki ga je bilo privrelo vse polno v Jeruzalem. Mudilo se jim je senat koga obsodil na smrt, preteklo do izvršitve obsodbe deset dni; če ga je obsodil cesar, pa celo 30 dni. Toda te določbe v Rimu samem niso upoštevali, kajti zunaj v pokrajinih, kjer so obsodbe izvrševali karmoč hitro. Vendar so po navadi čakali z izvršitvijo vsaj en dan, in le redko se je dogodilo, da so koga umorili tatistega dne, ko je bil obsojen.

Pilat je dal za Jezusa napisa-

ti v latinakem, grškem in hebrejskem jeziku: Jezus Nazareški, kralj Judov. Ali je hotel s tem napisom Jude nalašč dražiti, ne moremo reči. Zadovoljni z njim niso bili, češ, da bi moralo biti zapisano, da je Kristus rekel: Judovski kralj sem. Toda Pilat je ostal pri svojem: Kar sem pisal, sem pisal. (Jan. 19, 22). Potem so pripravili Jezusa za njegov križev pot.

Ko so ga bili zasmeševali, ovenčanega s trnjevo krono in oblečenega v škrlatasto cunj, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegovo lastno obleko. Tako naj bi ga vse ljudstvo lažje spoznalo in ga tembolj gotovo zasramovalo po poti. Nato so mu naložili na rame križ, in na znamenje trobente se je začel pomikati izpred vojakov in hlapcev in ljudstva izpred palače Pilatove proti gori smrti, proti Kalvariji.

Jezus je šel v izpovednico sredi med dvema razbojnikoma, ki sta morala biti umorjena ob enem z njim, in je nesel križ. Neseč sam sebi križ, je šel vun, na kraj, ki se imenuje Kalvarija, po hebrejsko Golgota, pove kratko evangelist. (Jan. 19, 17).

Predragi! Zamislimo se sočutno v tega svetega Odrašenika s križem na rami. Preudarmimo, kaj je Jezus trpel, ko je nesel križ, in učimo se od njega, kako moramo tudi mi nositi vsak svoj križ.

Predragi v Gospodu! Nepopisno je, kaj je Jezus trpel na telesu in na duši, ko je nesel na Kalvarijo križ. Križ je bil velik in težak. Evangelij pripoveduje, da je moral vojščak, ko je Kristus zaklical na križu: Zejen sem! nataktni gobo, s kisom namočeno, na trs, da mu jo je podal k ustom—ni je mogel podati z rokami. Potemtakem je bilo dalje, navpično bruno križa, če pomislimo, da ga je moralo iti precej tudi v zemljo, vsaj štiri do pet metrov dolgo. In da so mogle biti na križ pribite roke raztegnjene, je moralo imeti krajše, počezno bruno približno dva metra. In če vzamemo, da sta bili bruni vsaj po 20 centimetrov široki in debeli, potem vemo, kakšno težo je nesel do smrti izmučeni Kristus.

O, kako ga je trla ta teža, kako je upogibala k tlom njegovo presveto telo! Kako so ga žgale od bičanja razmesarjene rame, ko so se rane na njih pod bremenom križa pri vsakem koraku po neravni brežuljasti poti čim bolj na široko odpirale, čim bolj globoko zajedale! Kdo ve, kolikokrat je sirovo bruno zadelo ob glavo, s trnjevo krono ovenčano, da se je iz za trnjevih bodic zmerom iznova pocejala kri in tekla Zveličarju na čelo, na senci, na tilnik, na obraz.

O ubogi Odrašenik! Kako je omahoval pod težo križa in bolečino telesno! Kako je ponavljal padel, in križ je padel nanj, da je bil pod mučilnim lesom zares kakor črv, pomandran v zemljo. . . . Toda tudi pri padcu se ni smel oddahnuti. Niti minute počitka mu niso privoščili kruti rablji. S sirovo silo so ga vsakokrat zopet potegnili pokoncu in ga z bičji in palicami, suvaje in pretepa je gnali naprej. . . . O trpljenje! O bolečine!

Toda še večje nego telesno je bilo dušno trpljenje Jezusovo na križevem potu. Kašna bolelost sramote je razdevala njegovo presveto Srce! Vselej, kadar kakega hudodelca peljejo na križ—je zapisal Kvintilijan—izbero najbolj obljudene ceste, zato da množice (prizor) vidijo in so prevzete od strahu. Mislite si, če niso peljali Jezusa po takih, najbolj obljudenih ulicah! O, kako je vse ljudstvo z zaničevanjem in sramotjenjem gledalo nanj! Kako so bili zdaj vsi dodobra prepričani, da je zares hudodelec, šuntar, upornik! Saj je moral hoditi s križem v sredi med dvema razbojnikoma, kakor največji iz-

med njih. . . . Ah! . . . In nobenega sočutja, nobenega usmiljenja pri toliki sramoti. Kako je moralo to peči trpečega Odrašenika! Sicer so njegovi sovražniki ujele po poti nekega Simona iz Cirenne in ga prisilili, da je onemoglemu pomagal nesti križ. Toda tega niso storili iz usmiljenja, marveč iz krutosti. Bili so se namreč, da bi jim Jezus po poti ne umrl in bi ga potem ne mogli križati.

Par plemenitih žena je jokalo in vzdihovalo za Jezusa v tem strašnem izpovedu—to je bilo vse. Pač, še eno preblogo bitje je videl Gospod na tej svoji bridki poti—preljubljeno Mater svojo. Toda pogled nanjo, v morje solza in bridkosti potopljen, je le še bolj trgal njegovo do smrti razboljeno srce. . . . O vsega pomilovanja vredni naš Zveličar!

In vendar, predragi! ali ni ta Jezus, s križem obložen, neizmerna tolažba nam vsem, ki tudi hodimo vsak svoj križev pot po zemlji? Resnično, vsak svoj križev pot; saj kdo ni preizkušen od križa in trpljenja, brž ko se zave, ali še preden se dobro zave? Človek, rojen od žene, malo časa živi in je z mnogimi nadlogami obdan, pravi Job (14, 1) in pritrjuje mu Ekleziastik: Veliko težav je vsem ljudem prisojenih in tečak jarem leži nad Adamovimi otroki—od njega, ki sedi na častljivem sedelu, do tega, ki je v prah in pepel ponižan, od njega, ki je oblečen v višnjevo oblačilo in nosi krono, do tega, ki je odet s hodničnim platnom. (Sir. 40, 1, 3-4).

Raznovernosti so križi, ki nam glojejo rane. Tukaj hodi po hiši lakota z bledim obrazom in suhih rokami, tamkaj zvija človeka bolezen na trdem ležišču. Nekatere jake žene nad možem, v sirovih družčinah izgubljenim; drugje toguje mož nad ženo, pozabivši prve ljubezni in zvestobe; in očetje in matere žalujejo skupaj nad otroki, ugrabljenimi od vrtnicev sveta, kakor se žaluje nad srčno krvjo, zastoj razkropljeno v nerodovito zemljo. Nesreča nas tepe, laž nas preganja, krivica nas žge. Sami trpimo in trpeti vidimo druge, drage svoje, in trpimo še bolj. A sredi med vsem se izpreuha smrt in trga narazen srca in preklada križe z enim ram na druge. . . .

O, ali ni dobro, da je šel pred nami s križem Kristus? Ali nam ni sladko pri srcu, da smo s križem obloženi, podobni svojemu Gospodu? Ali nas ne tolaži misel, da je bil njegov križ vse težji, njegov križev pot vse hušji, vse strašnejši od našega? Prav res da, predragi—in srečni mi, če nosimo vsak svoj križ tako, kakor ga je nosil Kristus! Kako je nosil Kristus svoj težki križ? Nosil ga je v duhu pokorščine in z neizmerno potrpežljivostjo. Vedel je, da je volja nebeskega Očeta, naj bo človeštvo odrešeno in spravljeno z Bogom po križu, na križu. Tisti, ki je v raju na lesu zmagal, naj bo na Kalvariji na lesu premagan! Tej volji se je Kristus popolnoma uklonil, kakor je sploh dejal o sebi: Moja je, da izvršujem voljo tistega, ki me je poslal in dovršim njegovo delo. (Jan. 4, 34).

Zato je hrepeneče objel križ s svojimi raztepenimi rokami, da ga s poslednjimi močmi nese na Golgotu in na njem umrje. Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do smrti, smrti pa na križu, pravi apostol. (Filip 2, 8). In v tej pokorščini do volje Očetove je nesel Kristus na morišče svoj križ z neizmerno potrpežljivostjo. Ah, če je naš Odrašenik čudovit v vseh skrivnostih svojega življenja, če je čudovit kot dete v jaslih, kot deček v templju, kot učenec med ljudstvom, kot čudodelec, objejujavec mrtvih—je pa nad vse čudovit kot mož bolečin pod težkim križem.

Nobena beseda tožbe in pri-
tožbe ne pride iz njegovih ust, na njegovem krvavem obrazu

ni sence nejevolje, mir sije na njem in v njegovih očeh krotkost in ljubezen. Kakor ovca je peljan v zaklanje—tako ga je v duhu gledal na križevem potu Izaija—in kakor jagnje, ki molči pred njim, kateri ga striže, in ne odpre svojih ust. (Iz. 53, 7).

Predragi! Kristus vam je zapustil zgled, da hodite po njegovih stopinjah, nas opominja sv. Peter. (1. Pet. 2, 21). Res, za Kristusom moramo hoditi vsak s svojim križem na rami. Pokorni kakor on, potrpežljivi kakor on. Bog je naložil križ, moramo vsekdar reči, Bog ga je poslal, Bog pripustil—in v duhu pokorščine do Boga nikar ne mrmrajmo, se ne pritožujemo, ne obupujemo, marveč vdanostvino v nebo še drug izpoved, ki se pomika od tistih dob po svetu skozi vsa stoletja. Za Kristusom nesejo po njegovem zgledu pokorno in potrpežljivo vsak svoj križ stotisoči in milijoni njegovih prijateljev. Ta procesija gre v nebesa. Za Kristusom križanim in povelicanim so s križem na rami že dospeli do cilja njegovi apostoli, mučenci, nešteti spoznavavci in svetniki njegovi in nepregledna množica bogovdanih kristjanov, ljudi, kakršni smo mi, vseh starosti, obeh spolov, vseh narodov, vseh jezikov. O blagor jim! Skozi široko odprta vrata jih je sprejel nebeski Jeruzalem, in tam so za večno odložili križ z ožuljenih ram.

Prijatelji dragi! Uvrstimo se tudi mi v ta izpoved! Pokorno in potrpežljivo nosimo za Kristusom vse težave in nadloge življenja! Trd je pot križa—vsi vemo. Toda, če križ nosimo s Kristusom, ga njemu darujemo, njemu posvečujemo, pada že tu na zemlji od njegovega križa na naš križ velika zarja tolažbe in upanja. Ze zdaj preveva našo bolečino dih iz paradiza. Tam na koncu križevoga pota pa nas bo objela večna luč in ž njo večni mir in večna radost. Zakaj, kdor gre za menoj, govori Kristus, ne bo hodil v temi, marveč bo imel luč življenja. (Jan. 8, 12). Amen.

Ali vemo vsaj nekoliko, tudi mi? Vemo. Po križu in trpljenju se grešniki pokorimo in zopet vracamo k Bogu, katerega v sreči, v jasnih in solčnih dneh tako radi zapuščamo, pozablamo. Poglejte izgubljene ga sina! Kdaj je bilo, da je pozabil svojega Očeta? Takrat, ko je kipele zdravje, ko se je smejalo obilje, ko so veselo živketale čaše, ko so pele cimbele in harfe, ko so ga ljubili prijatelji, s katerimi je zapravljal svojo lepo dediščino. . . .

A prišlo je drugače. Skopelo je premoženje, utihnile so veselice, razkropili so se prijatelji, oglasila se je lakota, zmanjkalo je najpotrebnejšega—razcapan, osramočen, ponižan je sedel sin bogatega posestnika pri čredi umazanih živali, upognjen od bridkosti, ves strt od srčne bolečine. . . .

In tedaj, ah, tedaj je bilo, da je zopet stopil predenj obraz blagega in dobrega očeta njegovega, ki ga je bil sramotno zapustil. Tedaj je bilo, da je spoznal krivico, s katero se je bil omadeževal. Tedaj je oko zazkalo v spokornih solzah in srce sinovo spet zahrepenelo po ljubezni očetovi: Vstal bom in (nazaj) pojdem k svojemu očetu! (Lk. 15, 18).

Podobno je z nami grešniki. Dokler sije sreča, ljubimo svet in v strast in greh—kaj nam je Oče, kaj nam je Bog naš! Križ mora pritisniti na rane, trpljenje mora priti. Zdravje se mora skrhati, kruha mora zmanjkati, skrbi morajo navaliti na hišo, smrt mora potrkati na vrata. . . . Potlej se razum spet osveti, srce spet predrami, roke spet sklenejo: Oče naš! kateri si v nebesih. . . . Odpusti nam naše dolge! . . . Reši nas hudega! . . . O blažen križ, blaženo trpljenje, ki nas grešnike vodi nazaj k Bogu!

A če nismo grešniki (kdo izmed nas ni?), če nismo kakor izgubljeni sin, ali nam Bog ne pošilja križa in nadlog zato, da ne postanemo? . . . Zato, da nam kaže, kako minljivo in ničevno je vse zemeljsko, in nas tembolj priklepa nase. Nemimljivega, v katerem je edina in večna sreča naša?—In bodisi, da smo sveti in popolni (kdo izmed nas je tak?), ali nas noče Bog s križem in trpljenjem narediti še svetelše, še popolnejše? Ali ni obiskaval z največjimi križi prav največje svetnike svoje? Zakaj? Zato, da jih je kakor zlato v ognju to v ognju topil, čistil, prelivljal, oblikoval v dovršene umotvore za krasoto nebeske hiše svoje.

Predragi! Ozrmo se še enkrat na izpoved, ki gre izpred

POMEMBNA SLIKA SLOVENSKE DRUŽINE—ŠTIRI
GENERACIJE

Povodom 88-letnice Mr. Josip Zalarja starejšega, prinašamo tukaj še eno njegovo sliko, povzeto še pred petimi leti v družbi svojega sina, vnukinje in pravnuka. V sredini sedijo Zalarjev oče, poleg stoji sin Anton, njegova hči Mrs. Mary P. Belcian, spredaj je pa njen sinko Frankie.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 3. strani)

hise Pilatove proti Kalvariji. Do smrti izmučeni Jezus, obdan od svojih sovražnikov, nese križ, pokoren nebeskemu Očetu, v neizrečeni vdanosti in potrpežljivosti. Potem si pa predstavi v duhu še drug izpoved, ki se pomika od tistih dob po svetu skozi vsa stoletja. Za Kristusom nesejo po njegovem zgledu pokorno in potrpežljivo vsak svoj križ stotisoči in milijoni njegovih prijateljev. Ta procesija gre v nebesa. Za Kristusom križanim in povelicanim so s križem na rami že dospeli do cilja njegovi apostoli, mučenci, nešteti spoznavavci in svetniki njegovi in nepregledna množica bogovdanih kristjanov, ljudi, kakršni smo mi, vseh starosti, obeh spolov, vseh narodov, vseh jezikov. O blagor jim! Skozi široko odprta vrata jih je sprejel nebeski Jeruzalem, in tam so za večno odložili križ z ožuljenih ram.

Prijatelji dragi! Uvrstimo se tudi mi v ta izpoved! Pokorno in potrpežljivo nosimo za Kristusom vse težave in nadloge življenja! Trd je pot križa—vsi vemo. Toda, če križ nosimo s Kristusom, ga njemu darujemo, njemu posvečujemo, pada že tu na zemlji od njegovega križa na naš križ velika zarja tolažbe in upanja. Ze zdaj preveva našo bolečino dih iz paradiza. Tam na koncu križevoga pota pa nas bo objela večna luč in ž njo večni mir in večna radost. Zakaj, kdor gre za menoj, govori Kristus, ne bo hodil v temi, marveč bo imel luč življenja. (Jan. 8, 12). Amen.

Izlet v Jugoslavijo

Prvi veliki jugoslovanski izlet direktno v Dubrovnik, Split in druge kraje v Jugoslaviji odide iz New Yorka 12. aprila z veliko, hitro in razkošno ladjo Saturnia, Cosulich linije. Ta ladja je ena največjih te družbe, katera plove po našem Jadranu in nudi potnikom direktno zvezo s pristanišči naše lepe domovine. Kakor se je izrazil g. K. W. Kempf, eden najstarejših in najbolj izkušenih zastopnikov Cosulich linije, se dajejo jugoslovanskim potnikom izredno ugodni pogoji glede cen, kabin in drugega.

Vsled velikega števila jugoslovanskih potnikov, se na ladjah Cosulich linije servira izrazito domača hrana. Citatelji morejo dobiti vse podrobnejše informacije od kateregakoli zastopnika Cosulich linije ali pa direktno od glavnega urada na 17-Battery Place, New York, ali 180 W. Washington St., Chicago, Ill.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI
ODDELEK!

koncem konca bosa domov. Torej le korajžo in zdrave noge! Moški plesalci se ne bodo dosti zmenili, če ima njih "partnerica" visoke ali nizke pete. Torej ne pozabite se vsi skupaj udeležiti te zanimive igre in zabave. Zapomnite si datum: Dne 28. marca zvečer v Slovenskem Domu. Za dobro postrežbo in red jamci odbor.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista in članicam SZZ.

Poročevalce.

POSMRTNICA

Mojemu pokojnemu in dragemu bratu

Joško Černe-tu

v spomin: umrlemu dne 7. januarja, 1932 v Ljubljani in iskreno sožalje njegovi družini, oziroma soprogi Mariji Černe, Pleteršnikova ulica, št. 25, Ljubljana.

O nepozabna mlada brezskrbna leta! Neznana nam tujina, kaj vse trda sanjala! Vše tvojega, kar ka živimo z upom, da vidimo naš sad; pa nemila smrt nam prekriža našo pot. Bil si Sokol in slovenski narodnjak; za domovino naprednjak; v rezervi častnik, v delu železniški odličnjak; delil si otrokom kruhek vsakdanji; to vemo bratje vsi. Zato dragi brate si nam v srcu pri nas. Ti si umrl, a živel boš v spominu med nami, dokler živimo mi. Tvoj žalujoči brat,

Frank Černe,

član društva št. 44 K.S.K.J., South Chicago, Ill.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA

—Več naših članov z večjo družino prejema redno po štiri, pet, šest in celo več iztisov Glasila. Nekateri izmed teh so število zmanjšali in pošiljajo za to en iztis kakemu sorodniku ali prijatelju v Jugoslavijo. Ker se tudi drugim nudi ta prilika, naznanjamo s tem način, kako je mogoče list pošiljati v zamenjo:

Za enega naročnika, ako se ga pusti, znaša celoletna naročnina, oziroma doplačilo za enega naročnika v Jugoslaviji \$2.16, za dva naročnika \$1.32, za tri naročnike v zamenji 48 centov, za štiri pa ni treba nobenega doplačila.

Ako hočete torej komu list v Jugoslavijo na ta način pošiljati, naznanite upravništvu imena onih, katerim naj se list ustavi in označite naslov naročnika v stari domovini; seveda je treba pri tem priložiti tudi potrebno svoto.

—Dotičnega tajnika ali tajnico v Jolietu, Ill., ki zadržuje adresar Glasila že več mesecev, vlijudno prosimo, da naj nam ga vrne.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1899.
GLAVNI URAD: 1804 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL.
Telefon: 31048

Solventnost aktivnega oddelka znaša 103,23%; solventnost mladinskega oddelka znaša 173,51%.

Od ustanovitve do 31. januarja, 1932, znaša skupna izplačana podpora \$4,533,864.

GLAVNI ODBOR: ODBOR: K. S. K. JEDNOTA

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 517 East C. St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MARY HOCHBERG, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELENKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Dobovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Višnji zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9577 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCH, 5207 National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 18115 N. Rd., Cleveland, O.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

PROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, BOX 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISEK, 5334 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 9905 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVLNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoke se Jednote, naj se pošiljajo na

glavne tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise,

društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na GLASLO K.

S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ČASTNO DELO NASE MLADINE

Pred nekoliko leti so se čule pritožbe od starejšega članstva, da se mladina ne udeležuje društvenih sej, da se ne zanima za Jednoto.

Istčasno smo čuli pritožbe od strani mladih članov in članic, da so društvene seje suhoparne, starokopitne, da se na sejah vrši prerekanje, da se mladino ne vpoštevajo, marveč prezirajo in celo žalijo. Čulo se je, da je bila to glavna zapreka in ovira, da se mlado članstvo ni hotelo seje udeleževati in da ni bilo med mladimi člani in članicami onega zanimanja za Jednoto, kakor bi moralo biti.

Iz glavnega urada smo vedno poudarjali, da je bodočnost naše Jednote v mladini. Priporočali smo, da naj se mladino vpoštevajo in voli v društvene odbore.

Poudarjali smo, da naša, tu rojena in vzgojena mladina, je navajena ameriških šeg in običajev. Priporočali smo, da moramo mladini pri naši Jednoti dati ono, kar ji nudijo drugorodne organizacije, če ne, se bo mladina oddaljila naši Jednoti in bo pristopila k organizaciji ali organizacijam, da bo imela na razpolago ono, česar želi, to je razvedrila, zabavo, raznih športnih iger itd.

Razna krajevna društva so uvidela, da je v resnici potrebno nekaj v tem pogledu ukreniti. V razne odbore se je izvolilo mlade člane in članice.

Delegatje pri konvencijah so to uvideli. Izvolili so mlade moške v glavni odbor. Sklenilo se je, da se vpelje pri Jednoti razne športne igre. Obljubilo se je denarno pomoč za razširjanje športa. Določilo se je odbor za atletiko. Na celi črti se je pričelo z delom, da se zadovolji in ustreže želji mladine.

Kakor hitro je bilo to napravljeno, takoj so se razmere predrugačile. Pritožbe so prenehale. Mladina se je oprijela dela za napredek Jednote. Organizirale so se razne skupine, potom katerih se igra "baseball", football, basketball, kegljanje in druge slične igre, ki so v zabavo in razvedrilo članstvu. Igre, ki so ona privlačna sila, ki pritrjuje posebno mlado članstvo bolj in bolj k Jednoti. Prirejajo se zabavne ter podučljive igre in predstave, ki so članstvu v poduk in zabavo. Naša mladina se je popolnoma prerodila. Postala je zavedna. Danes naša mladina javno nastopa in pravi: "Dokler je bila K. S. K. Jednota dobra za mojega očeta, za mojo mater, je tudi dobra za mene! Moji starši, moji sorodniki, znanci in prijatelji so bili, ki so pomagali k razvoju in napredku K. S. K. Jednote, zato je moja dolžnost kot Slovenca-katoličana, da delujem z vsemi svojimi močmi za napredek te velike, bratske podporne organizacije." To je danes govorica naših mladih članov in članic.

Takoj prvi korak storjen v korist naše mladine, bodisi od tega ali onega krajevnega društva ali od strani Jednote, je obrodil dober sad. Več, ko se je za mladino storilo, toliko bolj se je mlado članstvo pričelo zanimati za našo Jednoto. Ustanavljati so se pričeli razni "Booster klubi". Namen teh klubov je zainteresirati vso našo mladino za K. S. K. Jednoto. Geslo teh klubov je: "Vsak 'booster' je aktiven Jednotar, postani torej 'booster'!"

Jednota si šteje v čast, da ima danes take "Booster klube" po raznih naselbinah kakor: St. Florian Boosters, South Chicago, Ill.; Knights of Trinity, Brooklyn, N. Y.; Knights and Ladies of Baraga, Milwaukee, Wis.; Pittsburgh KSKJ Booster Club, Pittsburgh, Pa.; Waukegan Booster Club, Waukegan, Ill.; Soudan, Minn.; Eveleth Kay Jay, Eveleth, Minn.; St. Stephen's, No. 1, Chicago, Ill.; St. Joseph Sports, Cleveland (Collinwood), O.; St. Joseph's, No. 7, Pueblo, Colo.; Forest City, Pa.; Grdina KSKJ Flashers, Cleveland, O.; St. Vitus, No. 25, Cleveland, O.; St. Francis, No. 29, Joliet, Ill.; St. Anthony's, No. 87, Joliet, Ill.; St. Christine's, No. 219, Euclid, O.; Aurora Minn.; Chisholm, Minn.; St. Mary's, No. 79, Waukegan, Ill. in drugi.

Pred nekaj tedni se je v Jolietu organiziral nov "Booster Club", katerega namen je zainteresirati mlado članstvo vseh društev v Jolietu in Rockdale za K. S. K. Jednoto. Ta klub se je komaj pričel, in že šteje 116 članov in članic.

Ali je še kakšen dvom, da se naša mladina ne zanima za K. S. K. Jednoto? Ne! Nje častno delo kaže, da želi in hoče nadaljevati delo svojih staršev, sorodnikov in prijateljev. Želi in hoče delati in dela za svojega sobrata, sestro, za narod in čast Božjo. To je slovenska kri! To je značaj, ki se zrcali v srcih naše mladine!

Zato si štejem v dolžnost, da se tem potom zahvalim vsem "Boosterjem" za njih častno delo. Le tako naprej!

Naselbinam pa, ki do sedaj še nimajo takih klubov, priporočam, da jih ustanove. Naj ne bo nobene naselbine, kjer se nahaja društvo naše Jednote, brez "Booster kluba."

Z geslom "boosterjev" kličem: "Booster je aktiven Jednotar, zato postani 'booster'!"

Josip Zalar, glavni tajnik.

POROČILO FINANČNEGA ODBORA

KUPLJENE HIPOTEKE

\$50.000—Se je investiralo v 16 različnih mortgag, oziroma Jednota je kupila od clevelandške banke 16 mortgag, za katere je plačala z dozoreli obrestmi vred \$51,770.40. Ta transakcija se je izvršila 1. februarja, 1932. Ob času, ko smo mortgage kupili, smo hiše ponovno precenili; navzoči pri tej cenitvi in transakciji smo bili trije člani finančnega odbora. Ti mortgage nosijo po 6% obresti, kar bo veliko pripomoglo, da bo Jednotin denar nosil povprečno 5% obresti.

John Zulich, dosedanji tajnik finančnega odbora.

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCMI

Piše J. J. Oman

Morda boste mislili, da še sedaj spim, ker sem zadnjič končal ravno pri tem. Bil sem preobložen z delom zadnji teden in kar nisem prišel do pisalnega stroja.

Prve noči v Clevelandu ne bom pozabil. Koliko časa me je zibal spanec, ne vem. Čudni vzkliki: "vraga boš ti! ... tri sto hudičev! ... tažen hudičev! ... pa te bom tudi tako udaru, da se boš, prmajkrš, duš! ...!" Misleč, da je Bog vedel koga, skočim iz postelje k oknu pogledat, če bo vojska, ali kali. Tam na ogalu Glass Ave. in Norwood je stalo troje moških, tik pod cestno svetilko. Zibali so se sem in tja, mahali z rokami in grozno vpili. Govorili so vsi na enkrat, vsak je trdil, da se drugih dveh ne boji in da jih bo zmlatil naravnost za grozo. Hipno pa zamahne eden proti svojemu tovarišu in steče kolikor mu je teška glava dala in so ga šibeče noge nesle proti St. Clairju. Zadetí vojak je bil očividno ranjen, toda le na časti, in ker je imel daljše noge, je tovariša kmalu vjel, kakor sem sodil po klicu, ki se je razlegel po okolici: "Nikar me ne ubij! nikar me ne ubij!" je kričal na ves glas. Prestrašen sem stal pri oknu in nisem vedel, ali naj grem na pomoč, ali naj zbudim Father Ponikvarja, ali kaj mi je storiti. Ker se tretji del te čudne nočne trojice ni zmenil za ves ta krik, ampak je obrnil korake, godrnjaje nekaj sam pri sebi, v drugo smer, sem sklepal, da morda ni smrtno nevarnosti. Vsekakor pa nisem mogel dolgo zaspati, ker me je malo vendarle vest pekla, da nisem šel pomagat človeku, kateri je bil morda res ubit. Moja vest je bila potolažena šele drugo jutro, ko sem ves dogodek pravil Father Ponikvarju in je ta kazal tako malo zanimanja, da sem komaj vedel, da me posluša. Ko sem mu vso meni dozdevalo strašno zgodbo povedal, je mirno odgovoril: "O, to ni nič. Naši kranjski fantje so se malo zla-sali. Tega se boste kmalu privadili." Hvala Bogu, da le ni kdo ubit, sem si mislil za tisto jutro. Pozneje se je to dogajalo skoraj redno vsako soboto in nedeljo ponoči. Tisti ogal pred župniščem, na Glass in Norwood, je bil očividno zaželen kot, na katerega so hodile gotove salunske podgane. Kolikor sem takrat mogel soditi in danes vem zagotovo, so bili to male izjeme splošno dobrega in pametnega slovenskega ljudstva. Te izjeme so celi dan in del noči previsele pri kaki "bari." Ko pa so bili opolnoči vsi prostori zaprti, so prišle pod faroške okno, da tam iščejo utehe bolečim srcem v nekem čudnem grčanju, ki so ga nazivali za petje, ali pa so se za kratke čase skregali in konečno stepli. Te izjeme so veliko škodovala na ogle-dni naselbini. Tudi narodi so nas sodili po tem, kar so videli okoli nas, ali med nami. Oni niso videli tisoče mirnih, poštenih in dobrih ljudi. Par kričavec povroči večjo pozornost, kakor pa sto mirnih in dobrih ljudi. Danes ko ni več priseljevanja, je v tem oziru boljše po vseh slovenskih naselbinah, dasi tudi ameriška mladina ni vselej vzorna.

Prvič sem maševal v Clevelandu na sv. Treh Kraljev dan. Ne bom ga pozabil. Mraz je bilo, kot v Sibiriji. Cerkev sv. Vida je takrat imela kurjavo na plin. In kdo ne ve, kako je bilo včasih s tem plinom. Čim bolj je bilo mraz, tem manj plina je bilo.

Father Ponikvar mi je pokazal, kje je mašna obleka in potreščine za oltar. Kakor vsak novinec, sem bil tudi jaz zelo počasen. Počasen sem ostal do današnjega dne. Predno sem dokončal mašo tisto jutro, me je tako hudo zeblo, da sem komaj čutil, ali držim kaj v roki ali nič. Malokdaj me je v takozvani mrzli Minnesoti zeblo do te mere. Kaj je povzročilo, da so naše zime v Ohio tako mile, ne vem. Vem pa, da bi se prav nič ne pritoževali, če bi bile vedno, kakor je letošnja.

Prišla je sobota in je prinesla svoje posebno delo, spovedovanje. Prvič bom stopil v spovednico. Veliko smo se učili glede spovedovanja in razsojevanja v spovednici. Skrbelo me je in bal sem se tega težavnega dela. V božjem imenu sem prišel in šlo je. Ko sem po večernem zaporu v ozki stani prišel na zrak, sem hvalil Boga, ki je dal tako moč in oblast ubogemu človeku. Spovedovanje, zlasti dolgo in nepretrgano spovedovanje, je brezdvomno najtežje delo duhovnikov. Navale te temu pa ga ni opravila, ki bi mu prinesel toliko duhovne tolažbe in veselja in srčnega miru, kakor ravno oprostevanje duš satanovih spon.

Pri sv. Vidu je bilo veliko tega opravila, ker je bilo veliko ljudi. Morda ni štela župnija nikoli poprej toliko in ne pozneje več. Ko je prišel postni čas in se je bližala Velika noč, smo zadnje dni v tednu preživevali v spovednici. Vem, da sem gotovo evetno soboto prišel iz spovednice precej čez polnoč, v nedeljo zjutraj. Ne spominjam se, da bi bil kedaj od kakoga dela na farmi, ali pozneje pri majnah, ali v gozdu, kedaj tako izmučen, kakor sem bil tisto noč. Toda telesna utrujenost ne presega sreče, ki jo človek občuti v zavesti, da bodo vse te duše drugi dan v objemu Zveličarja srečno uživale mir, kakoršnega svet ne more dati.

Tiste dni je za soboto vselej prišla tudi nedelja. No, dobro, tako je še dandanes. Nedelja je bila do takrat vse skozi tudi dan počitka. Kot farmer sem se je vselej veselil. Tako tudi kot lumberjack in fireman. Tudi v soli nam je nedelja prinesla nekaj več prostih uric in smo se je veselili. Ali sedaj je prišlo drugače. V nedeljo je bilo treba maševati dvakrat, pridigati dvakrat, in to slovensko. Takrat smo tudi za otroke imeli slovenske govore. Popoldne pa nauk in potem kak klic k bolniku in po vrhu dolg brevir. To delo je moja počasnost opravljala od jutra do poznega večera.

Ne vem, kaj sem govoril, ko sem prvič stopil na prižnico pri sv. Vidu. Zapomnil sem si le to, da sem se hudo bal kritike. Spominjam se tudi, da mi je Father Ponikvar, ki je bil vedno dober in potrpečljiv z menoj kot novincem, narekal nekaj, nekaj pa sem sam spravljal skupaj. Mislim sem reči, če sem res rekel, ne vem, mislil pa sem reči, da me veseli biti med njimi. To še danes lahko rečem, da sem vse skozi počutil pri sv. Vidu zelo zadovoljnega in srečnega. Tudi se spominjam, da sem hotel reči, naj potrpijo z mojo slovenščino, ker nisem nikdar imel prilike pohajati v slovensko šolo. Če sem se tako izrazil, to si bodo ljudje bolj zapomnili. Jaz vem le to, da sem se bal in niti

polovico tega nisem govoril, kar sem poprej pripravil. Mislim sem nadalje povedati, da nisem prišel, kot koristolovec—takrat se je namreč po nekaterih listih očitalo duhovnikom, da so koristolovci—ampak, sem prišel delovat za njih dobrobit, telesno zlasti duševno. Zanimal se bom posebno za mladino, katere mi je bila izročena od č. g. župnika.

Tako nekako sem mislil govoriti in si vse napisal. Koliko od tega sem res povedal, ne vem. To pa vem, da mi je večkrat ti-sti dan in še dolgo pozneje beseda v pridigi zastala, ker nisem vedel pravega izraza. Zaklad slovenskih besedi je bil tak skromen, da bi bil malone vse na eno stran pisemskega papirja napisal z veliki črkami. Večkrat sem moral vtakniti v mes angleški izraz. Od začetka sem se bal hude kritike, ker sem si domisljal, da so pri sv. Vidu po večini sami Ljubljančanje in hudo učeni. Kmalom sem pa sprevidel, da so ljudje zelo prijazni in mi niso očitali. Poleg tega so pa tudi sami delali isto, ko so govorili: koliko renta vlečejo od hauzov, kako je kdo štrit krov-sov, kako se je mlekarju vaj-gen zbrokov itd. Danes se mi ne zdi lepo. Takrat pa mi je dajalo poguma, da sem šel dalje tudi z mojo raztrgano materinščino. Ko sem pa nekoč vprašal šolskega dečka zakaj brata ni v šolo in mi je ta brez ovinkov odgovoril: "hors ga je kiknu," sem se zasmel ter popravil za njim: "konj ga je brenil." Hvalen sem šntklarčonom še danes, da me niso strašili s prehu-do kritiko. Ravno nasprotno, dajati so mi poguma. Spominjam se, ko sva se prvič srečala s sedanjim urednikom Ameriške Domovine, da je rekel: "Vi tako po domače poveste," mesto da je dejal: "tvoja slovenščina je hostarska." Celu v cerkvi sem opazil, kako bi mi, eden ali drugi rad pomagal iz zadrege, ko sem dvakrat ponovil isti stavek v nadi, da mi na koncu pride pravi izraz. In ko ga ni bilo, sem se moral poslužiti ne le go-renjske, ampak naravnost "gor-janske špraha."

Ukvarjati se z otroci in mladino sploh je bilo vedno moje veselje. Pri sv. Vidu so takrat pripravljali za novo šolo. V stari šoli je bilo vse prenatlačeno slovenskega naraščaja. Po vseh kotih, kjer je blo le mogoče postaviti nekaj stolov, so se gnetli šolarji in učiteljice. Slovenska sestra Maneta je mislila, da ni vse prav, če ni imela vsaj sto otrok v razredu. Mogoče bo kdo rekel, da pretiravam, če rečem sto. Ne! Vprašajte one, ki so takrat pohajali v prvi ali drugi razred. Se del cerkve je bil odgrajen za šolo. Otrok je bilo, da se je vse trlo. In ko je šolski zvonec dal znamenje za prosti čas, se je uslu na stotine in stotine otrok iz prostorov, v katerih bi človek mislil, da bi eden pri drugem stojič ne imeli prostora. Kje so sedaj vsi ti otroci? Dantes, ko so že odrasli in so šli v svet za kruhom, kje se borijo za življenje in kakšni so? Večkrat so mi na mislih. Ali so ostali zvesti naukom, katere so takrat dobivali v prid časnega in večnega življenja? Koliko teh je še zavednih Slovencev in Slovenk? Koliko jih še hodi po poti, ki je edino prava in ki pelje k Bogu? Ti otroci, ki so bili prvi v moji skrbi, kje so? Dal Bog, da so ostali dobri in pošte-ni!

V šoli sv. Vida je bilo takrat čez tisoč otrok. Umevno je, da pri tolikem številu niso bila to sama jagneta. Večina otrok v šoli je ubogljivih. Če jim učitelji reče: poslušajte, poslušajte. Če reče: naučite se tega, se naučijo; storite to, pa storijo. So pa tudi izjeme. To so otroci, kateri, ali iz prijaznosti, ali ne-prijaznosti, ne vem, Bog ve, da je pri učitelju obilo priložnosti, da se vadi v potrpečljivosti. Zasluga za nebesa bi bilo brez števila, če bi bili učitelji in učiteljice sami svetniki in svetnice. Ker pa niso, bo v splošnem bolj verjetno, da taki glumci pomagajo v

vice, da ne imenujem kakšnega kraja dalje dol na "jugu."

Pri sv. Vidu je bilo takrat kake pol ducata takih. Saj ne bom nobenega imena rabil. Sedaj so gotovo pametni fantje in morda še moške. Par jih je bilo neposlušnih in neubogljivih. Eni so bili hudi tobakarji. Če niso imeli za kaditi, so pobirali "čike," katere so ali žvečili ali kadili. In če tega ni bilo, je bilo dobro kaj drugega, pa naj je bilo žvečenje, kajenje ali pa šnofanje. Ako bi bili svoje slabe navade izvrševali samo zunanaj šole, bi človek pustil vse skupaj. Toda, marsikedar niso mogli strpeti, da bi tudi v šoli ne rabili tobaka. Stari čiki in pa teden ali dva neoprana srajca, je menda najboljša skupina za puhtenje slabega in "hudobnega duha!"

Ivan Zupan:

STARI CERKOVNIK

Starček sključen, sivolasi, proti cerkvi spet koraka; pot ga tja že leta vodi, služba saj veli mu taka.

Dan se dela, — da zazvonil "Zdravo" bode tam "Marijo," da farani vsi v molitvi dan začnejo, se zbudijo.

Ko cerkovnik svoje delo sam pod stolpon izvršuje, se prekriža, tiho moli. Kaj bo danes? — premišljuje.

K službi božji ljudstvo verno on kasneje skup pozvanja; saj je danes dan Gospodov, zvonov več to vsem naznanja.

Ves altar je on okrasil, in prižgal voščene sveče; treba je, da svečenika mašniško še preobleče.

Ko vrši se darovanje, s puščico po cerkvi hodi, on pobira milodare. "Bog plačnik zato vam bodi!"

Ura poldne ko odbije, zvon k oddihu ljudstvo vabi, ter zaeno mu naznanja, da moliti naj ne zabi.

In zvečer spet zvon odmeva v svoji lepi melodiji, da naj vsakdo vneto moli v čast preblaženi Mariji.

Delo to cerkovnik stari rad vrši in rad opravlja, vendar v službi lepi svoji zvon ga v žalost tudi spravlja.

S težkim srcem, z dušo žalno zvon mrtvaški ko poganja, smrt farana svetu širnem, vest turbno to naznanja.

In pri tem globoko vzdihne: "Bog mu daj le sodb milo, tudi meni, tudi meni morda kmalu bo zvonilo!"

Je cerkovnik služba tvoja lepa, važna, pomenljiva, hišo božjo oskrbuješ—Bogu samem dopadljiva.

Ko na zemlji svoje delo boš dovršil mirno, srečno, se preseliš boš v nebesa, tam plačilo vžival večno.

Dober odjemavec

Trgovca z galanterijo (nove-mu pomočniku): "Zdaj prihaja profesor Pozaba: to je naš naj-boljši odjemavec. Vsakokrat, ko pride, kupi dežnik in ga takoj pri nas pozabi."

Strokovnjak

Kupec (pri optiku): "Ta oper-na kukala so vse prevelika. Rad bi kaj majhnega, ljubkega. Ali imate mogoče kukala za opere-to?"

Pri zobozdravniku

Prvi pomočnik (lepi, mladi gospodični): "Zob, ki sem ga vam izdrl, bi mi lahko pustili za spomin!"

Gospodična: "Zakaj pa ne? Prav rada!"

Drugi pomočnik (zavistno): "Ali si smem izdreti tudi jaz enega, gospodična?"

TRINERJEVO GRENKO VINO

proti zaprtju slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja. V vseh lekarnah.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

strupljenje in zjutraj so ga našli domačini pri kotlu—mrtvega.

Obesil se v gorečem kozolcu. V Kozarjah pri Ljubljani je 19. januarja zvečer zgorel veliki kozolec posestnika Antona Dolinarja-Kocijana iz Kozarij. Ogenj so vaščani kmalu opazili ter poklicali okoliške gasilce, ki so začeli ogenj gasiti in so ga tudi pogasili, predno je ves zgorel. Ko pa so odstranjevali zoglelene tramove, so opazili, da visi v kozolcu še skoraj zogleleno truplo. Noge so bile že zoglelene, vsa obleka je zgorela, dalo pa se je ugotoviti še, da je bil mrtvec mlad človek. Ne vč se in ne da se ugotoviti, ali je mladenič kdo ubil ter ga nato obesil v kozolcu in kozolec zažgal, ali pa je izvršil pokojni požig in nato samomor.

Smrtina kosa. V Hrastniku je nepričakovano umrl Janez Dernovšek, gostilničar in posestnik pri postaji. Dosegel je lepo starost 71 let. — Dne 23. januarja je umrla v Škofji Loki Lenka Hafnerjeva, hišna posestnica v Nunki ulici in tašča bivšega postajnačelnika v Kranju. Pokojnica je dosegla visoko starost 80 let. — V Trojanah je umrl bivši veleposestnik in poštar Franc Konšek, vzoren gospodar in slovit gostilničar. — V ljubljanski bolnici je umrla Alojzija Senica iz Trbovelj. — V Osijeku je umrla Frančiška Prosenova, vdova po grogovem mojstru z Lesc. — V Litiji so pokopali železničarja Tičarja Janeza. — St. Ilju v Slovenskih goricah so položili k večnemu počitku Alojziju Hammerjevo. — Na Bledu je umrl 87-letni J. Knaflič, ki je še Radeckija videl. — V Ljubljani se je poslovila od sveta Jera Štrukelj. — V ljubljanski bolnišnici je zaspal v Gosposu Janez Tanko iz Hrovače pri Ribnici. — V Braslovčah se je preselila v večnost učiteljica v pokoji Karolina Kovač. — V Škofji vasi je umrl zadet od srčne kapit Ignac Pajman. — V Zagrebu so pokopali učiteljico v Limbušu Zinko Fabjanovo. — V Devici Mariji v Polju so položili v grob delavko v tobačni tovarni Ivanko Krušič. — V Mariboru je zatislil na veke oči nadočitelj v pokoji Valentin Weber. — V Ptujju je zaspala v Gosposu sestra dolgoletnega župnika pri sv. Marku, 70-letna Ana Skuharsky. — Na Jesenicah je zapel mrtvaški zvon lekmarnaju Jožefu Peharcu. — V Rečici je rodbina Bankova za vedno izgubila sina Franca. — V Mariboru je odšel v večnost žandarmerijski narednik v pokoji Franc Šuštersič. — In v Šmarjeti pri Novem mestu je nenadoma umrl 28-letni posestnik Franc Fabjan.

Konfirirana v lastni vasi je bila gospa Pavlina Srebotnik, žena trgovca v Lokvi na Krasu, in sicer za dobo dveh let. V tem času se ne sme ganiti iz domače občine brez dovoljenja orožnikov. Gospa je bila klica-na pred prefekturno komisijo v Trst, kjer so ji izrekli policijsko svarilo. Obdolžena je, da je neki materi z očesom namignila, naj nikar ne pošilja svojega otroka v italijanski otroški vrtec. Čeprav je mati sama izjavila, da to ni res, se bila gospa obsojena. Fašisti so se hoteli znesti nad nekom, ker je število otrok, vpisanih v vrtec, padlo več kakor za polovico. Konfiriran je v Campobasso v Južni Italiji Ignacij Krizman iz Gorice, bivši učitelj, sedaj vodja odvetniške pisarne pri dr. Medveščku. Konfiriran-ca je spremila v prognanstvo njegova soproga. Krizman je bil konfiriran za tri leta.

USODNA PRETEKLOST

ROMAN

Francoski spletni Maurice Constant-Weyer
Prevedel Silvester Škerl

(Nadaljevanje)

... A zdaj sva bila na poti domov in prekrasni kožuhi so bili naloženi na naših sanjah. Na snegu, ki je bil pokrit s sitno ledeno skorjo, so škripala sanišča in naše smuči so pele svoj ritmični sip-sip-sip. Neumorno, vedno v istem taktu kakor stroj, sem delal spredaj gaz. Za menoj so capljali psi, ki so bili na zunaj s srčastim kožuhom nalik svojim očetom volkovom, ne da bi dali glasu od sebe, le zdaj pa zdaj so hlastnili v sneg, da si ohladijo posušeni, vroči gobec. Zadaj je držal Paul Durand po že utrjeni poti in za njim je sledila njegova vprega.

Spominjam se, da je bilo od sile mrzlo. A bilo je tudi nepopisno lepo. Nebo je bilo brezmadežni čistosti in solnčna luč je vprizarjala svojo umetelno spletno igro. Kakor mrazu v porog, se je solnce potrojilo, početvorilo, čaralo je svojo podobo v oddaljenosti le dveh premerov od originala na blede steklene zvonice, oblikovalo se v plavajoč prived malteškega križa, čigar udje so se v mavričnem loku izliva drug v drugega. Opojno so strujile pester prizmične barve do zemlje, raztapljale se v snegu, odskakovale nazaj v prostorje, srečavale tam jim sledeče sestre ter se z njimi razblinile zopet v belino. Bajna igra polna ironije, razkošnost luči, katere gost si bil za ceno 45 stopinj mraza.

Kosti od sencih so bolele, čelna kost je bolela nabrekla od mraza. Kar je bilo zraku izpostavljenega oblička, je stiskalo svoje celice skupaj in jih melo, da bi se ogrele. A to je bilo brezuspešno početje, zato pa si imel bridek občutek, kakor da je meso napeto v tesnem ovoju, ki grozi, da bo zdaj počil. Najine brade so bile potegnene navzdol, ker je sapa ledenela in je visela teža oblikujočih se ledenih sveč na koži ter jo do bolečine onegavila. Raztopiti si jih moral z orokavičeno roko. A hip nato je bilo spet vse kot poprej.

A to ni še bila najina največja skrb. Kajti zdaj, v prvih pomladnih dneh, se je vreme obrnilo. Prišlo se je tako-le: mesečina je pokazala dvorec. Bilo je slikovito, a jaz si mislim: lepa hvala za slikovitost! Zvezde so otekle in so zrle utrjene doli. V nočeh je bilo slišati že melanholično, slutnji polno tuljenje volkov in psi so se plazili potuhnjeno, kakor pred nevidno pretečo nevarnostjo.

Če bi bila kje na varnem kraju, bi bil odredil počitek. A nahajala sva se baš v sredi tiste "dežele molka," ki ji rečejo Angličani "Barren Lands," "gola zemlja." Gola je bila zares. Gola pod snegom, deviške in krute golote. Morda doseževa z vztrajnim prodiranjem gozd in — to sem seveda Paulu Durandu zamolčal — varnost.

Pospešil sem tempo prodiranja. Kljub brčkemu mrazu, ki je mlet zledeneli sneg in prah, tako da se mi je uspal kakor moka na smuči, sem čutil, da se kopljem v potu kakor v mrzlem olju. V neizprosnem prašnem snegu so se udarale moje dolge indijanske smuči za dobro ped. Psi za menoj so se za pol pedi ostajali v mojem sledu. Dasi sem tvegaj zdrobiti svojo moč, sem se nekajkrat ozrl za njimi. S srčitim naporom so renčaje natogovali svoje jermenje ter iztegovali svoje vratove daleč naprej. Škripanje sanišč je postalo glasnejše, brezmočen škripajoč protest zoper mraz. Zadaj je držal Paul. Ves zakrit s kapuco je upogibal glavo nizko do prsi, da se zavaruje proti ledeni sapi, in krepko stopal, prizadevaje si držati ritmični korak, ki sem mu ga z muko vtepel. Nehote mi

uide smeh, kadar se domislím, kako je bil spočetka zelo nereden, kako se je spotikal in padal. Ali bo zdaj vzdržal ...?

... Temna lisa — pa ne preveč temna, ker je bila daleč — se je pokazala na obzorju. Ni dvoma — gozd! Gozd — to se pravi: zavetje! ... Ni dvoma? Da vidimo! Gozd? ... Ali je fata morgana? ... Fa-ta morgana — ? Zlogi teh besed so mi plesali pred očmi in omotica se me je lotevala. Utripajoči svetlobni odsevi na snegu so izgubili čar, ki mi je bil vse dotlej pomagala preko vseh težav, preko mraza in utrujenosti. A zlogi besedi fata morgana niso nehali svojega vrtinčastega vražjega plesa.

V omotici so mi kolena začela odpovedovati pokorščino, tako da sem moral napeti vse svoje sile, da premagam nevarno čarovništvo teh besed in da ji ne podležem.

Z obupnim vzponom sem prišel zopet k sebi in se pogljal z novo silo na svojo pot, kakor na beg pred tistima demoničnima besedama: fata mor — ne! Nočem več izgubiti ravnotežja in blebetati sam zase tiste zloge! Osredotočil sem svoje misli na ubogo živalco! Bes, bes, bes!

Moja volja je zmigala. Izza silnega jezga iz snega je počasi rastele gozd, je vabil in se mi bližal. Torej ni fata morgana! Zdal sem smel zopet izustiti to besedo, ne da bi vprizarili začarani zlogi svojega blaznega plesa. Gozd je bil gozd — in zdaj zdaj pridemo v njegovo zavetje.

(Dalej sledi.)

Najstarejši Jugoslovani umri

V Banjiluki, Bosna, je nedavno umrl najstarejši mož te države, Vaso Urban, ki je dosegel 128 leto. Pred nekaj leti je izgubil vse zobe, toda so mu začeli rasti novi.

POPRAVEK

Vvabilu ali programu naše prihodnje nedeljske prireditve "Pasijon" je na zadnji strani tined oglašil obrt tvrdke Charles Mrhar, 3238 St. Clair Ave., napačno označena, pravilno se ima glasiti slovenska mesnica. Odbor društva št. 226 KSKJ.

REDKA PRILIKA!

Še skoro popolnoma nov Fordov avtomobil se proda za slepo ceno \$50, ker gre lastnik v staro domovino. Vprašajte za naslov pri upravnistvu tega lista.

(Adv.)

F. Lachesnez-Heude
Jean Tillier, generalni manager Francoske linije naznanja, da je bil imenovan generalnim managerjem za Vzhodno Indijo in severni del Južne Amerike, Felix Lachesnez-Heude. To imenovanje je bilo potrebno vsled

velika obsežnosti te družbe, ki ima sedaj v prometu 47 parnikov.

ZA PRAZNIKE

Velika noč se bliža. Gotovo se boste tudi letos spomnili svojcev s prijetnim denarnim darom. Naša trdka, ki je nad 12 let pošila denar v stari kraj točno in zanesljivo, vam nudi sledeče cene:

500 Dinarjev \$ 9.00	100 Lir \$ 5.90
1,000 Dinarjev 18.70	200 Lir 11.50
2,000 Dinarjev 37.30	300 Lir 16.90
3,000 Dinarjev 55.75	500 Lir 27.10
5,000 Dinarjev 92.80	1,000 Lir 53.25

Pri večjih cenah sorazmeren popust. V navedenih cenah so všeti vsi stroški in prejemnik prejme denar na svoji pošti brez vsakega odbitka.

Pismo, Money Order itd. naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK

(GENERAL TRAVEL SERVICE)

1359 Second Ave.
NEW YORK, N. Y.

WILLIAM A. VIDMAR

SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg.
Tel: Main 1195
URE: 9 DO 3Stanovanje: 18735 Chapman Ave.
Tel. KENmore 2307-M

Imajte Jednotine certifikate dobro shranjene pred ognjem tako kakor važno vrednostno listino.

Bodite ponosni, da imate tako veliko število Jednotinih bratov in sester, ki vam radi nudijo svojo pomoč.

VABILO IN PROGRAM

NA PEVSKO IN DRAMATIČNO PREDSTAVO

DRUŠTVA SV. JOŽEFA

št. 57 K. S. K. J.

V SLOVENSKEM DOMU

253 IRVING AVE, BROOKLYN, N. Y.

na Cvetno nedeljo, 20. marca 1932

ob 2:30 popoldne

1. Pozdravni govor predsednika društva sv. Jožefa, Gabriel Tassotti
2. Govor: "Sodobna Jugoslavija in kulturno zblizanje jugoslovanskih izseljencev" Marian Pfeifer, slovenski novinar iz Jugoslavije
3. "Domovini" (Dr. B. Ipavec) — Zbirka narodnih pesmi..... Ivan Ribič, tenor in Emil Blažević, bariton, (pri klavirju Miss P. Vinselman)
4. "Divja ročica" (S. Jenko in H. Volarič) pojeti gdni. Antoinette in Valentina Rupnik (pri klavirju prof. Milan Trost)
5. "Zakaj si se mi vdaš" (Vilhar) poje g. Ivan Ribič, tenor
6. "The Palms" (Paure), poje g. Emil Blažević, bariton
7. "Ko dan se zaznava" (Blaž Potočnik), Mary in Val. Orehek ml.
8. "Sylvia" (Oley Speaks), poje Miss Mary Orehek, soprano (pri klavirju Miss M. Bishop)
9. "Slišala sem ptičjo pet" (Frank Gerbič) poje Miss Pauline Potisek (pri klavirju Miss P. Vinselman)
10. "The Sweetest Story Ever Told" poje Miss Pauline Potisek (pri klavirju Miss P. Vinselman)
11. Zbirka angleških pesmi in banjo solo..... R. Geo. Hodnik ml.

"PRISEGA O POLNOČI"

(Ljudska igra v štirih dejanjih)

O SEBE:

POŽAR, imovit kmet.....	Mr. Anton Beljan
META, njegova žena.....	Miss Mary Majetič
ANKA, njuna hči.....	Miss Pauline Potisek
KORITNIK, brodnik.....	Mr. Stanley Vesel
NEŽA, njegova žena.....	Miss Frances Sajnič
LOVRINA, potovka.....	Miss Frances Koprivšek
MARKO, cigan.....	Mr. Jack Pishkur
SELMA, ciganka.....	Miss Frances Koprivšek
ALBINČEK.....	Mr. Adolf Vesel
PAVLE, Ankin mož.....	Mr. Jos. Kerković
FRANICA, dekle.....	Miss Frances Sajnič
MANICA, dekle.....	Miss Mary Orehek
JERICA, dekle.....	Miss Mary Rauch
MRAK, kmet.....	Mr. Louis Vesel
ČIZMAN, kmet.....	Mr. Val. Orehek ml.
MARINOVEC, kmet.....	Mr. Jack Žagar
KOŠIR, kmet.....	Mr. Rudolf Rauch
JANEZ, fant.....	Mr. Jos. Žagar
PETER, fant.....	Mr. Louis Vesel
MIHA, fant.....	Mr. Matija Kerković

FANTJE, CIGANI

Med igro svira godba, a po igri je prosta, zabava

Vstopnina: Prvi sedeži 75 centov; drugi sedeži 50 centov

Za obilen poet se priporoča

ODBOR

VABILO

K PREDSTAVI NAJVEČJE DRAME
KRŠČANSTVA

PASIJON

V 12. DEJANJIH

pod pokroviteljstvom društva KRISTUSA KRALJA, št. 226 KSKJ
Cleveland, O.

V nedeljo, dne 20. marca ob 2. uri popoldne

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU NA ST. CLAIR AVE.

Vstopnina \$1.50, \$1.00, 75 in 50 centov

ODBOR

Za potnike

Onim potnikom, ki šele potovati v večji družbi svojih rojakov, nudimo sledečo našo skupno potovanje:

2. APRILA — na priljubljenem francoskem parniku Ile de France. Tretji razred do Ljubljane \$104.75; retur karta \$185.

25. APRILA — na moderni ladji Saturnia na Trst. Priporočljivo za one, ki hočejo vzeti s seboj svoj avtomobil in za potnike s velikimi družinami ali obilno prtljago. Do Trsta: tretji razred \$100, turistični razred \$120, drugi razred \$150. Retur karta do Trsta tretji razred \$164, turistični razred \$216, drugi razred \$270.

4. MAJA — na orjaškem parniku Cunard linije Berengaria. Do Ljubljane tretji razred \$105.84, retur karta \$185.

Ako želite potovati s kakim drugim parnikom ali ob kakem drugem času, vam lahko in radi ustresemo, ker zastopamo vse važne linije. Pkrite po naš vozni red in cenik kart.

Potnike, ki rabijo permit za povratek v Zdržene države, opozarjamo, da se pravočasno prijavijo in vlože prošnje za Permit.

Za vsa nadaljna pojasnila pišite ali pridite na:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service

1359—2d Avenue
NEW YORK, N. Y.

Čitatelje opozarjamo na naš novi naslov.

JOSIP KLEPEC, javni notar
Real Estate, Insurance, Loans
107 N. Chicago St. JOLLET, ILL.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair AvenuePODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNICO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.
Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

Dubrovnik
Edina direktna proga iz
Amerike v

JUGOSLAVIJO

Brez prekrcanja, carinskih težkoč
in dolgih železniških voženj
z velikimi, modernimi in
krasnimi morskimi palačami

SATURNIA

in

VULCANIA

iz New Yorka naravnost za
DUBROVNIK ALI TRST

VULCANIA.....12. aprila

SATURNIA.....29. aprila

ob silno znižanih voznih cenah

Ugodna vožnja, izvanredna
pažnja, izvrstna kuhinja,
brezplačna inostranska viza
in neznaten strošek za prtljago.

Preskrbite si kabino vnaprej potom
svojega agenta

COSULICH LINE

17 Battery Place, New York, N. Y.

V JUGOSLAVIJO

na hitrem ekspresnem parniku

ILE DE FRANCE

MARCH 22, 6 P. M.

April 8, 30.

DE GRASSE

April 5

LAFAYETTE

April 16, May 21

3. razred do Ljubljane in

nazaj ob \$174.00 naprej

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agenta

French Line

26 PUBLIC SQUARE, CLEVELAND, O.

ZANIMIV

slovenski
dnevnikimate v svoji hiši, ako
zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti ishaja dnevno. Prinaša vse
svetovne novice, slovenske vesti
iz cele Amerike, krasne, originalne
povesti, članke ter dosti
za šalo in za pouk. Naročite
se. Naročnina po Ameriki le
\$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času
v tiskarni "Ameriške Domovine"
vam bodo točno in po
najbolj smernih cenah postregli
še priporočamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

CLEVELAND, O.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim in žalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem tukaj v Ameriki in onkraj morja, da je dne 20. decembra, 1931 po večletni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče in vdan v Božjo voljo mirno v Gospodu zaspal in zapustil to solzno dolino za vedno moj nadvse ljubljeni soprog

John Filipčič

v 49. letu svoje starosti in življenja na tej zemlji. Zatorej ga jaz, njegova ljubica žena priporočam v molitev in v blag spomin. Pokojni je prestal dolgoletno bolezen in sicer popolnoma vdan v Božjo voljo; prenašal je hude bolečine, toda smehljaje se na svojih ustih; zatorej upam, da je prestal milostno sodbo in da živa sedaj večno plačilo v sv. raju.

Pokojni je bil rojen leta 1882 v selu Kratraci, občina Boeljevo, kotar Vrbovsko na Hrvaškem, sin dobrotnežnega Nikolaja Filipčiča in matere Katarine, rojene Kapavič, še živeče v starem kraju, stare 74 let. Pokojni, ko je v svojem rojstnem kraju doživel ljudsko solo, je bil še po svojem značaju in lepem vedenju priljubljen med narodom; vendar je imel takrat še s težavami obsuto pot, ker so njegovi starši lastovali samo malo kmetijo in s tem prehranjevali veliko družino; torej je bilo treba nujne pomoči. Pokojni John je bil najstarejši izmed bratov in sester; komaj šele 13-letni deček je dobil službo pri občanem trgovcu Jurju Šterku na Vinici, kjer se je učil trgovine in služboval ondi celih osem let. Po teh letih je pa nastopila voljaška doba, da je bil potrjen ter je moral slušiti cesarja tri leta. Vseled njegovega razumnega vedenja in brihtnosti je bil povzhan na večjo stopinjo za podčastnika. Po vojaških letih je prišel domov k svojim staršem; toda usoda je pa hotela, da mu je bilo zopet treba potovati s trebuhom za kruhom; torej se je pokojnik namenil iti v Ameriko, kamor je prišel leta 1906. Sprva pokojnik ni na mah zljubil nove domovine, toda ko je našel tukaj še svojega mlajšega brata Nikolaja, se je z istim polagoma privadil in pričel vsemu. Našel je tudi številno svojih znancev ter prijateljev, ki so ga vzbujali. Ni bilo dolgo, da je dobil veliko zaupanje pri našem slovenskem in tudi hrvaškem narodu. Spadal je k družstvu Marije Device, št. 33 KSKJ, nakar je bil tudi izvoljen za tajnika in je vodil ta posej neprenehoma osem let. K temu društvu sedaj št. 50 KSKJ je spadal tudi do svoje smrti. Pokojnik je bil trikratni konvencni delegat KSKJ. Iz gornje slike se ga bo lahko kak delegat še dobro spominjal.

Fukojnik se je oženil leta 1907 z Miss Katarino Bronovič, rojeno v selu Usakovci pri Vinici. Kakor še omenjeno, zapušta pokojnik v starem kraju še živečo mater, dva brata, Jankota in Vincenca ter sestro Frančiško, omočeno Radočaj.

Iskrelna zahvala v imenu vseh preostalih vsem tistim, ki so darovali vence in jih položili ob krsto. Lepa hvala vsem sorodnikom in prijateljem za vse, kar koli ste storili za mene v teh žalostnih urah. Hvala društvenemu odboru, oziroma članstvu, za njih lepo vedenje kot straža pri krsti. Hvala vsem, ki ste prišli kropit pokojnika in mi izrazili sočutje. Hvala tudi vsem onim, ki so prišli v velikem številu s svojimi avtomobili in me na ta način olajšali večjih stroškov in mi tudi izkazali naklonjenost. Tudi ne smem pozabiti izreči posebno zahvalo sorodniku Matiji Gračanu, ker je veliko meni pomagal, oziroma pokojniku za časa njegove bolezni in smrti. Nadalje se tudi lepo zahvalim Mr. Peter Grabrianu in John Balkovcu za njih dobro preskrbljeno delo ob času spreveda, ker je bilo v resnici vse lepo in v redu.

Torej se enkrat prisrečna stotera zahvala vsem skupaj! Bog vam poplačaj!

Ti pa, predragi mož, počivaj v miru božjem in lahka naj Ti bo ameriška gruda!

K zaključku ta smrtne objave Ti klilem še sledeče:

Ločitev pri mirvaškem odboru.

Preljubljeni mož, sin in brat, sprejmi še ta pozdrav od nas!

Ko ljubi Bog bo poklical nas, pridemo tudi mi v nebo, se srečamo gori v nebesih, pri našem dobrem Jezusu. Ločitev takrat več ne bo; je rekel tako ljubi Bog. O, da bi res enkrat skupaj združeni, Njemu večno hvalo dajali!

Pri odprtem grobu.

Ko pridemo na grobišče gor, pred nami grob odprt je bil; tiho ta le in vse molči. Pred nami v krsti Ti ležiš; pomenilo je to strašno.

Slovo smo vzeli zadnjikrat. Gospod podeli milost Ti, da srečen v večnost bi odšel. Jaz gledam pa le gor na krst, ta krst Ti dam za spomenik, na njemu bo Jezus, Učenik.

Zatorej bodi brez skrbi, ker On za svoje vse stori. Tudi jaz se pod ta krst zalekla bom, pod njegovo poklenila bom; iskreno bom tu molila in s svojimi solzami grob molila. — — — Žalujoca ostala:

Katarina Filipčič, soproga.

Pittsburgh, Pa., dne 10. marca, 1932.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije
in drugo, pazite na moje ime in
naslov, če hočete dobiti najboljšo
blago za najnižje cene.

Nariši in vsori ZASTONJ!

Točno plačevanje asesmenta
in reden obisk društva na sejah,
je glavni predpogoj društvene-
ga napredka.

Zaupajte svojim društvenim
sobratom in sosestram in bodite
napram njim usmiljeni in rado-
darni.

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

SWORDS

The Sorrows of Mary attract us strangely as pain and sorrow always do. The Sacred Heart of Jesus has its thorny circlet; the Immaculate Heart of Mary is pierced by a sword.

Simeon's Prophecy, The Flight into Egypt and the Loss in the Temple and three of the sorrows experienced by Mary.

But when we think of the Sorrowful Mother, we like to think of her as taking part in our Lord's passion.

As the brutal soldiers roughly pulled Him to His feet, His bloodshot eyes met only for an instant those of His sorrowing Mother, who by some chance had edged her way into the crowd. What pen can write the love and agony of that passing glance! And in that moment a fourth Sorrow pierced Mary's heart.

The words "Thine own soul, a sword shall pierce," found fulfillment on the hill of Calvary. The lips that once voiced the sublime Magnificat were now tremblingly dumb, while the dull beat of her heart spoke awful agony. And as she gazed on the Cross, another sorrow pierced her heart.

They took Him down from the Cross and Mary's heart was again filled with sadness.

Never did a human being experience such a depth of woe, such an indescribable agony of desolation as overwhelmed the heart of the Mother of Jesus when she cast a last glance upon the precious remains of her divine Son.

You have read briefly of the Seven Sorrows of the Blessed Virgin. The Church celebrates the feast of Seven Dolours on March 18.

As we think of the Sorrows we have caused Mary, we know that we have no right near her. But as we kneel at her feet, we feel the touch of her hand and we know that she wishes us to be near her, for she loves and is the Mother of us all.

Joliet Sodality Girl No. 2.

The Bowling Bug

Mike Mosquito must have bitten the Kay Jay members of the weaker sex and left the bowlingitis germ. As yet, no antitoxin has been found.

It isn't at all an unusual sight to see these fair damsels at the alleys valiantly struggling with a 16-pound ball. The result is sometimes disastrous to the pins (this is a rare occasion) and then again the pinsetter is overjoyed. The ball by some strange magnetic force seems to be drawn into the gutter. The bowlerets are then almost willing to forget their gentle upbringing to express themselves in no uncertain terms.

The crash of the pins and shrill shrieks of glee that burst forth from the ruby lips of the bowlers have attracted many.

"The Slovenes make the best bowlers," says Tommy. Talent in that sport certainly has been unearthed among the Kay Jay members. Agnes Baznik of the Sallies bears watching. She's burning up the alleys. To get a strike is her goal; and a spare is only a mediocre accomplishment.

Here's hoping she participates in the KSKJ tournament.

Clique Club.

Notice

Watch for the date of the concert to be held at St. Roch's, La Salle, Ill.

SPRING CONCERT

The Slovenian Singing Society Our Home, Lorain, O., will present its spring concert on Easter Sunday, March 27, at the Slovenian National Home at 7:30 p.m., under the capable leadership of Louis Seme, former member of the Ljubljana Opera House and a graduate of the Ljubljana School of Music and Voice.

This is the second concert to be presented by the club, though being organized only some seven months ago. The first concert was presented on Dec. 27, 1931, and turned out to be both a musical and financial success.

The program as presented by Mr. Seme for the spring concert offers 22 different numbers, including Slovenian, Croatian and English songs, to be sung by the mixed, the women's and the men's choruses. Several solo and duet numbers are also included in the program.

The admission prices have been arranged so as to make it possible for everyone to attend this concert.

A cordial invitation is extended to all our friends from neighboring localities, from Cleveland, Collinwood, Barberton, Newburg, Euclid, etc., who honored us with their presence at our first concert, and to everyone who is interested in prolonging the life of Slovenian music, song and culture in this new land of ours.

Mary E. Polutnik,
Member Publicity Committee.

ST. JOSEPH

During this month of March we are requested to honor St. Joseph as the patron of the universal Church. Pope Leo XIII, in his Encyclical, "Quamquam pluries," Aug. 15, 1889, suggests the reason why St. Joseph is thus honored: he was the husband of Mary and the guardian and protector of her Son. We, too, are beloved children of Mary, begotten on Calvary's Mount. We are all brothers of Christ by adoption and redemption. We all, therefore, have a peculiar claim to the patronage of St. Joseph as his foster-children and brothers of Jesus. We all belong to the Holy Family, whose head, protector and guardian is St. Joseph.

St. Joseph being also the patron saint of our great Catholic Union, the KSKJ, we still have a greater claim to his patronage and guardianship. And we, too, are as one big family working hand in hand in brotherly fashion for the spiritual and bodily welfare of our human lives.

M. E. P.

KSKJ LODGE PRESENTS PASSION PLAY SUNDAY

The Slovenian Passion Play, the third annual production of the Christ the King Lodge, No. 226 KSKJ, will be presented Palm Sunday, at 2 p. m., in the Slovenian Auditorium, St. Clair Ave., Cleveland, O.

Joseph Grdina, director of the production, will play the role of Christ; Mrs. Frances Kosten, Blessed Virgin; Anton Plut, Pontius Pilate; August Plut, Joseph of Arimathea, and John Globokar as Judas.

There will be only one performance. Price of admission \$1.50, 75 cents and 50 cents. Tickets are now available at Kushlan's confectionery.

"KID TED LEWIS" AND HIS ORCHESTRA

New York may have its famous skyline and Hollywood may have its noted stars, but Pueblo has its "Kid Ted Lewis,"

12-year-old Raymond Kogovsek, who is one of the youngest orchestra leaders in Colorado.

"Kid Ted Lewis" directs a band that is fast growing in

popularity and constantly garnering plaudits in that section of the country.

Always in demand, the young musicians perform at dances, clubs and theaters and were heard over the Pueblo radio station many times. In the near future they will be heard in a broadcast over the Denver station.

The youngsters, from left to right, standing, are: Frank Bregar, 13, accordion; "Kid Ted, Lewis," 12, leader, saxophone, clarinet, tap dancer and singer; Victor Ursich, 12, accordion. Seated: Genevieve Perko, 10, piano and accordion. Dorothy Perko, 6, youngest accordionist in Colorado, is also a member of the band.

A Booster Is an Active Kay Jay -- So Be a Booster!

A few years ago complaints were made by the older members that our youth was not interested in the KSKJ and that the young members did not attend meetings.

At the same time complaints were heard from the young members that the society meetings were dull and old-fashioned, that quarreling prevailed at the meetings and that the young members were not taken into consideration; that they were insulted and often offended. It was reported that for these reasons the young members did not care to attend meetings of their lodges and that the meetings were conducted in such a manner as to be uninteresting to them.

We appealed from the headquarters many, many times that the young members be given every consideration possible, for in them lies the future of our KSKJ. We recommended that the younger generation should be elected to the various offices.

We insisted that the young people born and raised here were accustomed to American ways and habits. We recommended that the same features must be sponsored by the KSKJ for the young members that are sponsored by other organizations which offer them attractions such as entertainments, numerous sports activities, etc.

Subordinate branches from all over the country began to realize that this was really true and that it was necessary that something was done in this direction. Young members were elected to the various offices.

The delegates at the convention also realized that this issue had to be given immediate attention and young members were elected on the Supreme Board of the KSKJ.

It was promised that financial assistance would be given to promote athletics.

A committee was appointed to represent the KSKJ athletics.

Work commenced in various communities, where the KSKJ has representation, and everything possible was done to comply with the wishes of the young members. As soon as this was accomplished a noticeable change could be seen at once.

Complaints ceased pouring into the home office, and the young members began taking a lively interest in the progress of the KSKJ.

Clubs were formed to promote the interests of baseball, football, basketball, bowling and other sports which amuse and interest the membership.

It is evident that sports are the chief magnet which draw our young members to the bosom of their mother, the KSKJ.

Our youth has been reborn—their cry is, "If the KSKJ was my father's organization, my mother's organization, then it is mine, too!"

Our parents, relatives and friends were the ones who felt duty bound as Catholic Slovenes to give all in their power for the progress of this mighty fraternal benefit society!

This is the byword of today among our modern youth. And we are rightfully proud of them!

Therefore, any step toward the benefit of our young members, if supported by a subordinate lodge or the supreme office, produced fruitful results.

The more that was done for the young members, the more interest they began to show in the KSKJ.

Various booster clubs were formed. The purpose of these clubs is to interest all our young members in the KSKJ. The slogan of these clubs is: "Every booster is an active Kay Jay—so be a booster."

The KSKJ is proud to say that she may name the following booster clubs: St. Florian Boosters, South Chicago, Ill.; Knights of Trinity, Brooklyn, N. Y.; Knights and Ladies of Baraga, Milwaukee, Wis.; Pittsburgh KSKJ Booster Club,

Pittsburgh, Pa.; Waukegan Booster Club, Waukegan, Ill.; Soudan, Minn.; Eveleth Kay Jays; St. Stephen's No. 1, Chicago, Ill.; St. Joseph's Sports, Cleveland, O.; St. Josephs No. 7, Pueblo, Colo.; Forest City, Pa.; Grdina KSKJ Flashes, Cleveland, O.; St. Vitus No. 25, Cleveland, O.; St. Francis' No. 29, Joliet, Ill.; St. Anthony's No. 87, Joliet, Ill.; St. Christine's No. 219, Euclid, O.; Aurora, Minn.; Chisholm, Minn.; St. Mary's No. 79, Waukegan, Ill., and others.

A few weeks ago a new booster club was organized in Joliet, and its chief aim is to interest every young member of Joliet and Rockdale in the KSKJ. This club was but recently organized and it already boasts of 116 members.

Does there still remain any doubt in anyone's mind that our youth is not interested in the KSKJ? No! Their commendable work shows that it is their desire to carry on the work of their fathers, mothers, relatives and friends! Our youth wishes to work for his brothers, his sisters, his nation and for the glory of God. This is the Slovenian blood—the true character and backbone of the KSKJ.

I, therefore, feel that it is my duty to thank all boosters through this medium for their laudable work. It is my sincere wish that your work is as successful in the future as it has been in the past.

In conclusion, I urge all communities which have not as yet organized booster clubs to do so. Let us resolve that there shall be no neighborhood where our KSKJ is represented without a booster club.

Therefore, let every KSKJ member's slogan be:

"A booster is an active Kay Jay—so be a booster!"

Joseph Zalar,
Supreme Secretary.

Big Days—April 9 and 10

LETTERS TO EDITOR

Relative the two resolutions passed by the St. Stephen's Lodge, No. 1, at its December meeting and which were allowed publication in Our Page:

How were the members of Lodge No. 1 led to believe that the Athletic Board is composed of 10 members, five of whom hail from Joliet and Waukegan and are vested with all power? The Athletic Board consists of only six members, one from each of the districts specified below:

Joliet, Waukegan, Wisconsin, Minnesota, Ohio and Pennsylvania, and one more member pending to represent Chicago.

According to the resolutions and their accompanied statements, it was inferred that this athletic organization is being manipulated by the Joliet and Waukegan representatives. Kindly be informed that this point of view is erroneous.

At the convention we also formed rules regarding the execution of affairs. We elected an athletic commissioner, who is our representative to the Supreme Board. The rest of us remained as chairmen of athletics in our respective districts. Yet the commissioner is not allowed to present or accept any matter of importance to or from the Supreme Board without the sanction of the majority of the representatives.

Furthermore, the Athletic Board seeks the co-operation, not dissension, from Chicago. We are anxiously awaiting your female representative on our Athletic Board. And we ask you members in Chicago, "Youthful Members," to form a booster club, where you can to your own liking draw up schedules of social, spiritual and athletic maneuvers.

Up until recently, the elder members of our Union thought the only way to entice us on in their fraternity was athletics; but we've shown them something different. We have shown them that we, too, are capable of reasoning the real value of our fraternal order through the booster clubs. It must be understood now and for all time that athletics is not the sole aim of the Athletic Board, and that our effort is directed in encouraging the organization of our youth in booster clubs.

Sport is an inducement, but the booster club is an end to strive for, wherein the real fraternalism of the KSKJ is displayed.

F. J. Sumic,
Chairman of KSKJ Athletics in Pennsylvania.

I was very much astonished when reading the article and the resolution published in the Feb. 23 issue of Our Page.

The supreme officers of the KSKJ are doing their utmost to accommodate all KSKJ lodges, as well as all the members of the KSKJ.

The resolution states that the Athletic Board is not fairly distributed. This rule was overlooked. Notably, the Athletic Board is not being controlled by Joliet and Waukegan. The Athletic Board consists of KSKJ members representing the states of Pennsylvania, Ohio, Minnesota, Wisconsin and Illinois.

Chicago was not discriminated against by the so-called Athletic Board. They were requested to have a lady represent their locality, but refused

THE CARPENTER

As I sit in reverie, my thoughts wander back to a little home in Nazareth where dwelt the carpenter.

God leaves no one without a friend and so Mary, too, had a friend. Joseph was the chosen man. Just as on earth he protected her, so, too, in heaven he still defends her honor.

St. Joseph wishes to benefit souls and so he leads them gently and sweetly to the practice of devotion to Mary. And who should be able to do this more perfectly than he who was the first of the human race to be filled with this devotion.

St. Joseph is called "Hope of the Sick" and "Terror of Demons." The sick and dying have special difficulties to face. They are weary as a result of sickness, perhaps, even discouraged. Then Joseph "Hope of the Sick" comes to them and they find new courage and strength.

The attack of the demons in the hour of death to make the souls relax its grip upon God just as the soul is about to possess God forever is most forceful. This attack of spiritual foes calls for some special assistance. Then the dying man turns to Joseph, "Terror of Demons," and beholds him holding the sweet Babe in his arms. The sight gives the dying man courage. He fights on. He wins the victory.

What a wonderful thought to know that in return for an occasional prayer in his honor, St. Joseph will give us such a glorious reward at the hour of death.

Joliet Sodality Girl No. 2.

NOTICE

Members of St. Joseph's Society No. 53 KSKJ, Waukegan, Ill.:

On Sunday, March 20, our lodge is to receive the Holy Sacrament in a group at the 8 o'clock Mass. All members are bound to perform their Easter duty not only as good members of the KSKJ but also to conform with the ruling of the Church in this regard. Members are to meet at the school hall at 7:45.

Fraternalty yours,
Joseph Zorc, Sec'y.

English Publication Makes Debut in Belgrade

The South Slav Herald, published in the English language, made its debut Feb. 23 in Belgrade, Yugoslavia. The Herald, a six-page six-column publication, will be published fortnightly. A. T. Atherton (British) is editor, L. M. Kendall (U. S. A.) is business manager. Office of publication is located at Uskočka, 8, Belgrade.

to consider or accept this offer. The members of the Athletic Board are well fit to hold their positions and show sufficient interest in all athletics.

I ask you, those of you who misunderstood or did not read the convention discussion concerning the sport fund and the Athletic Board, to kindly read the rules, so as to avoid further misunderstanding.

Let it be understood that it is not my intention to cause any ill feelings between the KSKJ lodges and its members by offering these lines of explanation.

Pauline Treven,
Chairlady of KSKJ Athletics in Waukegan, Ill.

HISTORY OF BOWLING ASSOCIATION

By Kay Jay Booster

Many of us who are conversant with the development of bowling in the KSKJ, will readily recall the first days of the annual bowling tourney and the beginning of the Midwest KSKJ Bowling Association. If our memory serves us good stead, we will be able to single out a small far-sighted group of loyal Kay Jayers, who, in the face of besetting circumstances and overwhelming timidity of their fraternal brotherhood, forged ahead despite all obstacles and began the tourney which today is hailed as the outstanding KSKJ sports event of the year.

It was in the winter of 1928 that Joe Gregorich, familiarly known in Our Page circles as the Old Sport, first confided to his fellow lodge members in Chicago the idea of sponsoring a KSKJ bowling tournament. Of that group Frank Kosmach, the present secretary of the association, and John Zefran, an able bowler and member of the present KSKJ championship team, gave credence to his viewpoint. Casting about for support in this seemingly vain venture, they finally interested logical individuals of such KSKJ communities as South Chicago, Waukegan and Joliet. It was with this group that the seed of hope was planted and nurtured, and with the growing Kay Jay enthusiasm for such an event it became widespread and finally culminated into the organization of the Midwest Bowling Association.

The original staff of officers and directors was composed of such intrepid men as Joseph Gregorich, president; John Nemanich, vice president; Frank Kosmach, secretary; John Hladnik, treasurer. The directors were representatives of the Midwest and the East, namely: Michael Opeka of North Chicago, Steve Vertin of Joliet, William F. Kompare and John Starcevic of South Chicago and Tony Grdina Jr. of Cleveland. This group of men has functioned as a unit for the past five years, and it is to them that we must extend our sincere thanks for making it possible that our KSKJ youth can compete and fraternize in clean-cut, wholesome good-fellowship.

The official roster of the bowling association was slightly changed two years ago, when Steve Vertin succeeded John Nemanich as vice president and Anton Lilek, also of Joliet, was elected to fill the vacancy in the board of directors.

The first tournament held under the guidance of the association was staged in Chicago, at Steinbrecher's Alleys on W. 22d St. Palm Sunday, March 28, 1928, was the date set for this major KSKJ event. In arranging the schedule of entries, the association was skeptical whether Kay Jay interest was strong enough to warrant team competition. They were promised at least six teams, but that did not look very assuring. As a matter of fact, they decided to take a chance and forthwith announced the field of entries to cover team events, doubles and singles, in which only bona-fide KSKJ members could compete. The results were overwhelming! Instead of six teams, there were 27. The doubles entries listed 47 and the singles totalled a surprising 94. A special past-40 event was arranged to accommodate the senior KSKJ bowlers in their class of competition.

There was a mad scramble of pin-toppling at this tournament, and when the scores were finally tabulated, St. John's, No. 143, of Joliet was at the top of heap as winners of the coveted KSKJ trophy. Their

ace bowlers, J. Music and A. Vershay, won the doubles crown, but the singles and all-events honors went to Mike Opeka of Waukegan, who set a whirlwind pace that memorable day. The past-40 prize was won by Opeka Aces, also of Waukegan, who were captained by our worthy supreme president, Frank Opeka. In the past four tourneys they have successfully protected their claim to the title by warding off diligent efforts to dislodge them.

So encouraging and surprisingly successful was this first tourney that the officers of the association determined to make it an annual affair. Waukegan was the scene of the second tournament, and it was sponsored as a pre-Lenten social event. The Kay Jay enthusiasm for bowling sprees was trebled and the idea of mixing pleasure with bowling met with popular approval. Competitively and socially, the pin classic was a boundless success.

On this occasion St. Stephen's team of Chicago clenched the KSKJ bowling championship, but only after they were forced to do some very hectic pin mauling. They have maintained the leadership since then, but were always hard pressed by crack teams from Joliet, South Chicago, Waukegan and Cleveland. Doubles championship this time went to Nick Rukavina and J. Swick of South Chicago. Frank Novak of Waukegan was high in the singles event and the all-events laurels reverted to Joe Music of Joliet.

(To Be Continued)

Boosters who plan on attending the KSKJ tourney at Waukegan over Saturday can secure accommodations at the homes of private families by requesting for a reservation forthwith. Please write to Joseph Zorc, 1013 Adams St., North Chicago, Ill.

A REAL BARGAIN

Something new! A real bargain day will be found at the St. Stephens Auditorium on April 3. Just imagine! Look at all you get for only one-half of a dollar. For that little sum of money we will give you a full days enjoyment; yes, a real bargain you may call it. Just read on: South Chicago, Waukegan and Joliet, the St. Stephen's Sport Club is inviting you all to attend this big affair. Why? Sure, La Salle, Milwaukee and West Allis, we sure would like to see you with us April 3 (what is 100 miles among friends?). Let's see if we can't make this a big KSKJ Sports Day in Chicago. St. Stephen's insures each and every one a great time.

Don't forget, folks, there will be a popularity contest on the eve of April 3. Better mark that day to be sure you don't miss hearing the great Diechman Brothers' Orchestra.

Only 18 days left for that big day!

Chi Booster.

Expect Good Ball Team

Chicago, Ill.—Hopes for a good St. Stephen's baseball team were strengthened by the addition of three new members to the society. The three baseball stars, Frank Ribich, Joseph Osterman Jr. and Stephen Pogacnik, joined the society before a large attendance at the March 5 meeting of the society.

The meeting was interesting and discussed many topics that were of benefit to the young generation. More good news is in store for the next meeting, scheduled to be held April 2.

Chi Booster.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

DOUBLES TOURNEY DATE CHANGED TO EASTER SUNDAY

The program for the fourth annual Mother of God Parish mixed doubles bowling tournament is well on its way. The date for the affair has been changed to Easter Sunday, March 27. The date had been set for April 3, but due to conflicting programs the change was made to an earlier date.

The bowling event is expected to draw at least thirty couples, which is equal to last year's entry. Entry fee is 50 cents for girls and 75 cents for boys. The entry fee includes bowling and admission to the dance in the evening.

The prize list will not be as large as on previous occasions, but everyone who enters this tourney is assured of a real good time, for this event is a good old-time get-together.

All young ladies who desire to enter this tournament can sign up with Miss Pauline Treven, while the young men can sign up with Joseph Zorc. Entries will close on Thursday, March 24. The bowling events will take place in the afternoon and early evening, followed by a merry dance and distribution of prizes.

Plan Anniversary Dance

The Pittsburgh Booster Club has ordained at its last monthly meeting that we celebrate the first anniversary of our organization, April 21, with a mammoth social adventure, a dance with the theme "A Trip to Chinatown" and featured either by Billy Hill's Orchestra, Dan Bestor's or possibly Guy Lombardo's Orchestra.

Boosters are kindly informed to start talking it up. Let's pull this dance over with the same spirit as we did our last successful enterprises. That some 350 boosters are to go in action in putting this dance over the top assures us that we can expect nothing but good results.

F. J. Sumic.

Kay Jays, Do Your Bit!

A member of the St. Stephen's Society, No. 1, of Chicago, A. J. Brodaric, better known as "Sky," is in a sanitarium in New Mexico and is improving. Kay Jayers can spread a little sunshine by writing to him. His address is: A. J. Brodaric, c/o Valmore Sanitarium, Valmore, New Mexico.

Card Champs

Hack Marinsek and John Hladnik are the Slovenian champ "500" players of Waukegan-North Chicago. In a non-stop game of "500" for an indefinite time, they piled up a score of 2460 to 30 for Salami Drassler and his protege. Such a grand slam has never occurred in Slovenian card circles.

Aces in Training

Supreme President Frank Opeka has coraled his champion Aces to the school bowling alleys at Waukegan and training rules are now in force for all members. The old-timers are out to garner another victory for the fifth time, and if pep means anything, they've got the pennant cinched right now.

CAPTAIN TONY

A pinochle fiend has his heart set on holding eight aces and one who tramps the meadows and pushes around a small ball hopes for the day when he will sink a "hole-in-one," but the pinster who rolls mineralites down the polished hardwood thinks, of the day when he will be able to mark up a perfect score.

Although close only counts in horseshoes, some folks are tickled when they hold seven aces, others when they come near a par score, while bowlers think it is a big day even if the scoreboard shows a few pins shy.

Tony Grdina, captain of the St. Vitus' No. 25 bowlers, who will represent Cleveland in the annual pin tourney at Waukegan, recently had one of those near "big days" when bowling in the Norwood Home League. The 7-pin balked and gave him a score of only 299. In commenting on the incident, Tony said, "It was one of the biggest thrills I ever got out of bowling. Had an earthquake come when that 7-pin balked, and toppled it over, I would have been glad to plow through the wreckage."

Tony, who also managed the Cleveland Presidents baseball team in 1928, is an ardent follower of bowling and is a director in the Midwest KSKJ Bowling Association. He is also a member of the KSKJ Athletic Board, representing Ohio in that group.

With Tony, who with his boys will represent Cleveland for the fifth time, a KSKJ pin tourney is a tradition. Every available moment is being utilized in warming up for the affair, for, according to the captain, Cleveland has come close too often, and it is time that the boys "bring home the bacon" instead of just getting a whiff of it.

STEPHEN'S BOYS READY FOR KSKJ BOWLING MEET

The St. Stephen's Sport Club will sponsor a few teams in the KSKJ bowling tournament. One of the teams sponsored by the sport club has a good number of strikes and spares up its sleeve, which means it will take a nice score of more than 2900 to take the trophy to another town, besides Chicago.

The past-40 team, captain by Anton Gregorich Sr., is going to be another good team to watch in this coming tournament.

More news about the past-40 team will be published in next week's Our Page.

All members of the St. Stephen's Society, No. 1, who wish to take part in the coming KSKJ bowling tournament please get in touch with John Terselich Sr. or John Bogolin soon, so that they may have time enough to get backers for teams.

Chi Booster.

ARE YOU GOING TO THE JUNIOR CONVENTION, THE ANNUAL KSKJ BOWLING TOURNEY?

KSKJ ATHLETIC BOARD

John Churnovich, chairman, 904 N. Hickory St., Joliet, Ill.
 Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.
 F. J. Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pa.
 John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.
 Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.
 Rudolph Majerle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

FRANCIS' BOOSTERS EXPECT KAY JAYS AT BIG PIN TOURNEY

Among the many activities to be undertaken by the St. Francis' Club of Joliet is that of bowling and baseball. With a great selection of bowlers, under the capable guidance of Anton Skul, the team is prepared to make known its presence in the league. Mr. Skul is determined to bring back laurels both in the five-man and individual sections. The St. Francis' Club will be well represented also at the junior convention to be held in conjunction with the tournament. Mr. Mali, the president, and other officers have pledged their presence.

All bowlers desirous of representing their club are requested to communicate with Mr. Skul. The members of the team are anticipating their meeting with their many friends, especially the Sheboygan team, and if Stubler forgets his big black cigar, we'll buy him one.

Baseball will be the major topic to be discussed at the April meeting. Many members of the St. Francis' Booster Club have distinguished themselves in various teams for the past seven years, and there is no reason but to believe that their combined efforts will present a most satisfactory team.

Did you notice the large group of St. Francis' members at the last booster dance? The club, indeed, would become one of the finest in the organization if we could interest each member present at the dance in being present at the next booster meeting at 3 p. m. on April 3.

Publicity Managers.

SLOVENIAN LADS SHOW GOOD IN BOXING MEET

Three Cleveland Slovenes placed first in the fourth annual Golden Gloves tournament staged last week by the Cleveland Plain Dealer. Eddie Novine won over Nick Boros for the novice heavyweight crown, while Louis Champa took the middleweight honors by trouncing Walter Bowe. The featherweight honors went to Joe "Red" Brule, who knocked out Mike Tucker.

Jack Dempsey, referee of the heavy match, presented the awards and the Justeen trophy to Novine.

Burns and Mordus, Slovenian lads, were eliminated in the semi-finals. K. O. Billy Kliss, former St. Joseph's Sports baseball player, was also eliminated, but he received a great hand from the fans for his ability to come back for more after being down five times, by long Tony Artner.

BOWLERS-BOOSTERS

For business and entry information write to Frank P. Kosmach, 2116 W. 22d St., Chicago, Ill.

For hotel reservations write to Joseph Zorc, 1013 Adams St., North Chicago, Ill.

For program advertising write to Math Slana Jr., 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

DEPRESSION?—ASK BOWLERS!

O. P. Sports

The Jan. 5 issue of Our Page carried the following prognosis:

April: Xanatripe will influence Boroscope and there will be thunder, but the roar will come from Waukegan, where KSKJ pinsters will crack pins in the fifth annual tourney. Klobase and trimmings will flourish. Unique festivities will be in order if the position of Mercury and Jednotovas is interpreted correctly. Venus prognosticates many cracked pins and broken hearts.—G. Dee.

And though a twinkle of a star is just a twinkle of a star, maybe Xanatripe and Boroscope are playing tag with each other for reports from bowling headquarters in Waukegan, Ill., reveal that with the tourney weeks away, Chicago, Milwaukee, Sheboygan, Cleveland and Joliet have already responded.

WAUKEGAN PLANS PIN MEET PROGRAM

Waukegan is making great strides in carrying out plans for the completion of its proposed program for the coming KSKJ tourney. Just a matter of about three weeks and everyone will be on tiptoes to make this event stand out as a royal affair of KSKJ youth.

The committees of the local KSKJ groups in charge of plans for the tourney are well satisfied with the co-operation they have received locally and from out-of-town people.

Plans for a combination booster banquet-bowling meet have been dropped because of the possible conflict of either program with the other. It is the belief of the local committee that the majority of out-of-town visitors will be at its height at this time. Bowling will continue Saturday night till 11 o'clock, therefore it is thought that the banquet would not get the attention that would be deserving such an affair.

However, the local lodges with the booster club co-operation have decided to stage a dance, with a possible short program of entertainment, on Saturday night. For Sunday the committee plans on a gala affair. A big dance, with a fine orchestra providing the strains that make you sway, will be the star attraction on Sunday night's program. Before and during the dance a varied program of entertainment is to be provided by local and out-of-town Slovenian talent.

Not only will the program be in harmony with the requirements and spirit of youth, but also will cater to the older folks as well. A special dance for the ones who can do it the old country way is to be given in the small hall, where John Stebley, the versatile Slovenian accordion man, will supply the music.

All in all, the program will be arranged to take care of everyone, young and old alike. There will be entertainment, there will be dancing, old style and new style, bowling and an opportunity to meet old friends and make new ones. The entire program is to be made for you and your enjoyment. Come to Waukegan and take part in it, you'll not regret your visit. Attend the KSKJ bowling tourney at Waukegan.

Committee.

Interfrat Wheel to Stop

The Grdina KSKJ Flashes will play their last game in the Interfrat schedule next Wednesday, when they meet the Sokols in the feature game of the evening.

With such co-operation displayed, tourney headquarters is very optimistic and looks forward to a record junior convention.

As an added feature on the entertainment program for the Kay Jay Boosters who will visit Waukegan April 9 and 10, it has been suggested that pall bearers be selected to bury:

The depression.
 The farm depression.
 The foreign depression.
 The railroad depression.
 The industrial depression.
 Economic aspects of the depression.
 Social aspects of the depression.

Reading about the depression.

Talk about the depression.

The depression.
 All indications point to a depression for the tournament, but it will be a depression of pins and the Kay Jays will have a grand time doing the depressing.

RUBBING ELBOWS

With a few days short of first spring day... Cleveland plays host to winter... maybe that lingo about March, the lamb and the lion, holds good... and the Easter parade may see some fur coats and flannels... How big is a town if a street cleaner can crash a light with his pushcart on the busiest corner...? ... Cleveland...

If reports are reports, Waukegan's population will be swelled April 9 and 10... and if it will still be cool and chilly... the Kay Jays should split enough pins to keep the home fires burning for some time... Booster clubs don't mean no when they say yes... so the tune of present reports echoes that they will be there... One booster club is lively, but get a group of them together in a town like Waukegan... its hospitality... entertainment... real folks... and you have boosting that can't be boosted... if you are on the road April 9 and 10—and if it doesn't lead to Waukegan... you are on the wrong road...

To recall the New Year's el-bows: if a hatchet is buried... really buried... there is no chance of handling it... and possibly getting one's fingers soiled by the rust...

PITTSBURGH: F. J. Kompare holds perfect pipochle hand... Wales can also perform with pasteboards... Ribby takes daily dozen by squeezing concertina... Peck's favorite is klobase and kisló zelje...

WAUKEGAN: Folks here thinking of one thing... needs no repetition... with two champ teams, St. Mary's girls and Opeka Aces, Waukegan will have strong defenders.

CHICAGO: St. Stephen's set date for sports benefit dance... champ keggers warm up for tourney... baseballers get suits from winter hideout.

JOLIET: Boosters going strong here... booster tourney banquet clicks with locals... local lads are now greasing up cars for Wauk trip...

MILWAUKEE: Committee has surprise for Baragites... knights and ladies will attend junior convention... hold back on pin scores... so they may surprise at tourney...

Pitt Bowling League

Schedule for March 15:
 Koby's: Notre Dame vs. Duquesne.

Golob's: Mt. Carmel vs. Villanova.

Hall: Holy Cross vs. St. Mary's.

A meeting of all bowlers after bowling next Wednesday, at the hall, concerning grave matters. Start bowling early.

F. J. Sumic.